

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ANDREI MUREȘANU"

RĂSUNET

NUMĂRUL 1

31 OCTOMBRIE 2019

PUBLICAȚIE SEMESTRIALĂ A ȘCOLII GIMNAZIALE
"ANDREI MUREȘANU" CEHU SILVANIEI, JUD. SĂLAJ

ISSN: 2501-2290

ISSN—L: 2501-2290

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE

pag. 2

CRÂMPÊIE

pag. 3-19

3 Povestea poneiului de pluș	10 Crăciunul de altădată
4 Provocare prin joc	12 Cum să formăm un copil de succes?
5 Metamorfoză	13 Comunicarea bibliotecar—cadru didactic între deziderat și realitate
5 Odă fluturașilor	15 Sport, sănătate și mișcare
6 Promovarea activităților din sistemul de învățământ	16 Proiect didactic—Tipuri de comunicare
8 Schimbarea începe cu fiecare dintre noi	18 Porți deschise către ceilalți

ACTIVITĂȚILE NOASTRE

pag. 20-28

20 Rapsodii de toamnă	25 Marșul centenar
20 Un inventator român—Traian Vuia	25 Autobuzul centenar
21 Activități organizate de clasa a VIII-a B	26 Serbare tradițională “Mândră-i Sara de Crăciun”
22 Desenul—artă și simplitate	26 Clipe minunate alături de oameni dragi
22 Uniți la sport și la distracție	27 Mărțișoare centenar
23 Ecologizare	27 Work Shop “Sărbătorim ziua mămicilor”
23 Sărbătorim România—Centenar	27 Combate bullingul
23 A sosit Moș Crăciun la Grădinița Motiș	28 O incursiune în trecut
24 Centenar—Flesh Mob—Parada portului popular	

NE MÂNDRIM CU...

pag. 29-37

29 Chimști în bucătărie	de Geografie “Terra”
29 Diplome	33 Olimpiada de geografie
30 Diplome, premii și mențiuni	33 Geografia între pasiune și necesitate
30 RUGBY	34 Mon expérience à l'Olympiade de langue française
31 Elevii distinși cu premii și mențiuni la istorie și geografie	34 Liber la idei, gânduri, sentimente...!
32 “Terra” - Participare, faza națională	35 Gânduri la final de an...
32 Olimpiada de istorie și Concursul Național	36 Un mixt de basme sau basmul reinventat

CREAȚIILE ELEVILOR

pag. 38-39

38 Călătorie în lumea basmelor	39 Voință de fier
38 Mama	39 Poveste de neuitat
38 Vis de iarnă	39 Aventuri în lumea imaginației

NE JUCĂM ȘI ÎNVĂȚĂM

pag. 40-41

40 Matematica o ... plăcere!	40 Să gătim împreună
40 14 Martie, Ziua Mondială a numărului Pi	40 Matematica distractivă
40 Concurs “Ziua Pi”	40 Ne jucăm și ne distrăm

Cuvânt înainte

sau

Gânduri la început de toamnă

La fiecare început de toamnă, printre șoaptele frunzelor care prind să se aurească, începe să se distingă clinchetul glasurilor de copii, însoțit de clopoțelul vesel al primei zile de școală.

Și în școala noastră se poate observa acest lucru an de an. Cu bucuria reîntâlnirilor, cu hotărârea de a începe în forță un an mai bun, cu speranța fiecăruia de a reuși să atingă noi performanțe.

Prichindeii clasei pregătitoare s-au ivit și ei de după siluetele ocrotitoare ale părinților emoționați, cu ochi mari și curioși, nerăbdători să descopere lumea aceasta nouă și plină de minunății în care tocmai au pășit. "Veteranii" dintr-a opta îi privesc cu nostalgia timpului care a trecut și în sufletul celor mai mulți încolțește emoția la gândul că, la finalul anului școlar, îi așteaptă primul examen important al vieții: evaluarea națională.

Pe toți însă, mici și mari, ne așteaptă noi provocări. Le vom trece cu succes, ținându-ne strâns de mâini și ridicând pe umerii noștri prestigiul Școlii "Andrei Mureșanu" din Cehu Silvaniei.

Împreună, cadre didactice, părinți, elevi, comunitate locală, vom reuși, cu siguranță, să devenim cu adevărat o școală "pentru toți, o școală pentru fiecare", o școală europeană.

Mult succes tuturor!

Profesor director, **Luminița Mureșan**

POVESTEA PONEIULUI DE PLUȘ

E toamnă. Razele soarelui străbat printre crengile copacilor din părculețul copiilor. Nu știu cum să ne anunțe că mâine e ziua când toți copiii se vor aduna în curtea grădiniței. Ele vor rămâne puțin triste că aceștia vor petrece timpul la grădi și nu în părculeț...

- Nu fiți supărate surorilor, a strigat o rază de soare!
- Cum să nu fim? Nu vom putea auzi glasurile de bucurie ale năzdrăvanilor, nu îi vom vedea alergând! Spuse alta.
- Ia fiți atente, fetelor! Faceți puțină liniște și ascultați!

Lângă groapa cu nisip stătea pitit singuratic un ponei de pluș. Sigur un copil grăbit l-a uitat!

Poneiul a ascultat discuția razelor și s-a întristat rău de tot, înțelegând că de mâine copiii vor pleca la grădi și școală, începând un nou an școlar. Acesta a început să plângă, înțelegând situația sa, fiind singur, prietenul său, Andrei, nu o să-l mai caute.

- De ce plângi frumușelule? Ești așa de drăguț! O să-ți murdărești plușul maroniu, spuse o rază.
- Cum, cum să nu plâng? V-am ascultat! și voi sunteți triste, dar eu că am rămas singur! Prietenul meu cel drag m-a lăsat singur. Cu cine mă voi juca? Cum îl voi găsi?
- Nu mai plânge! Se apropie noaptea! Noi trebuie să plecăm! Să fii sigur că te vom ajuta! Vom ruga luna să-ți țină de urât în noaptea aceasta, iar noi cu înțeleptul Soare vom încerca mâine să-ți găsim prietenul.
- Vă mulțumesc! Dacă Luna va fi așa de bună ca și voi, sigur nu voi mai fi trist, răspunse poneiul de pluș.

Ziua următoare razele Soarelui își fac apariția în mijlocul parcului, curioase cum și-a petrecut poneiul noaptea și dornice să-l ajute.

Acum ele încercau să-l ajute, rugându-i pe copiii, care plecau la grădiniță cu părinții lor.

- Hei, copii! Luați-l și pe poneiul de pluș cu voi! Poate așa va găsi acolo un prieten.

Dar copiii nu aud, iar poneiul rămâne tot mai supărat.

Tocmai atunci am trecut eu pe acolo și l-am auzit suspinând. L-am luat și l-am dus la grădiniță.

Razele mi-au mulțumit. Acum eram nerăbdătoare să-l găsesc pe Andrei.

Copiii erau toți la grădiniță, fiindcă părinții lor merg la muncă și nu vor să-i lase acasă ca să devină triști ca poneiul. Aici sunt copii și jucării multe. Își fac prieteni și învață lucruri noi.

Văzându-mă copiii, m-au rugat să-l las pe ponei în grija lor, asigurându-mă că-l vor ajuta să-și alunge tristețea.

Poneiul de pluș mi-a zis bucuros.

- Mulțumesc, Alesia că ai fost atentă și mi-ai auzit plânsul. M-ai adus la grădiniță și aici nu voi fi singur, nu mă voi plictisi și nu voi mai fi trist! Aici mereu e veselie, muncă și prietenie!

Poate că am să-l găsesc și pe Andrei! Te rog, spune-le razelor de Soare și de Lună că le mulțumesc și că sunt fericit! Mă vor putea vizita mereu în curtea grădiniței!

Ed., **CHIȘ LOTICA**, Gr. cu p.n. Nadiș

PROVOCARE PRIN JOC

Școala este una dintre cele mai importante instituții din mediul social, deoarece aceasta contribuie la formarea personalității unui tânăr, oferindu-i în același timp un statut în societate.

În vederea obținerii celor mai bune rezultate în procesul de predare-învățare-evaluare, școala oferă elevului alternative de însușire a noilor cunoștințe, printre care se numără și jocul didactic, fiind cea mai atractivă metodă didactică ce contribuie la realizarea unor obiective educaționale variate și complexe.

Jocul didactic reprezintă un mijloc de facilitare a trecerii copilului de la activitatea dominantă de joc la cea de învățare, îmbinând elementele instructiv-educative cu cele distractive, ajutând copiii să trăiască stări afective complexe care declanșează, stimulează, intensifică participarea la activitate, crescând eficiența acestuia și contribuind la dezvoltarea diferitelor componente ale personalității celor antrenați în joc.

În cadrul orelor de limba română, în ciclul gimnazial, jocul didactic este utilizat în diferite secvențe ale lecției, ținându-se cont de scopul jocului, conținutul, sarcina, regulile și elementele de joc.

După cum se știe, copiii își însușesc limba înainte de a o studia, dar în vederea îmbunătățirii cunoștințelor acumulate încă din familie, școala oferă elevilor posibilitatea de a stabili criterii ferme de selectare a marilor valori, cu scopul însușirea limbii și literaturii naționale.

Pe parcursul activității didactice, la clasele V-VIII, am apelat în mod frecvent la diverse tipuri de jocuri didactice, mai ales în orele de recapitulare de la sfârșitul unităților de învățare, semestriale sau anuale. Am sesizat că de cele mai multe ori provocarea învățării prin joc este eficientă și plăcută elevilor. Pentru a face cât mai atractive jocurile aplicate, le-am combinat cu tehnici artterapeutice, provocându-i pe elevi să realizeze diferite mini-culegeri, broșuri, postere sau chiar mini-dicționare cu un conținut legat de limba română.

De exemplu la sfârșitul primei unități de învățare, unde sunt studiate aspecte de vocabular, la clasa a VII-a am lansat ideea de joc prin provocare. Elevii au avut sarcina de a confecționa un mini-dicționar de regionalisme. Scopul jocului era acela de a realiza un mini-dicționar din foi A4, de a culege cât mai multe regionalisme din localitatea în care trăiesc și de a explica sensul acestora, având un conținut clar și corect, bine aranjat în pagină.

Majoritatea elevilor au fost surprinși de existența multitudinii termenilor regionali, de alcătuirea acestora, din punct de vedere fonetic, dar și de sensul acestora, determinându-i să își extindă activitatea și în localitățile învecinate.

La clasa a VIII-a elevii au avut sarcina de a confecționa o mini-culegere de exerciții legate de morfosintaxă. Aici elevii au lucrat diferențiat, respectând anumite reguli ale jocului. Fiecare elev, prin tragere la sorț, s-a axat pe o parte de vorbire sau o parte de propoziție, cu scopul de a alcătui trei tipuri de exerciții legate de aceasta, structurate într-un prim capitol, cărora urma să le dea și rezolvarea într-un capitol următor.

Pentru clasele V-VI sarcina de lucru a fost cea legată de confecționarea unor broșuri sau postere tot cu o temă dată.

De exemplu studiarea la clasa a VI-a a unui fragment din opera literară „Amintiri din copilărie”, de Ion Creangă a fost de asemenea o provocare lansată cu scopul de a citi în întregime opera, în timp de două săptămâni și de a demonstra acest lucru, confecționând o broșură ce trebuia să cuprindă patru desene sugestive, specifice celor patru părți ale operei, însoțite de patru citate diferite (care au stârnit cele mai profunde emoții cititorului/elevului), având rol de motto pentru fiecare parte a broșurii.

Clasa a V-a, de asemenea, a avut sarcina de a confecționa un poster în care să reprezinte o serie de benzi desenate cu personaje din legendele citite.

În momentul trasării acestor sarcini, au fost precizate criteriile de evaluare și timpul de lucru, elevul având la dispoziție două săptămâni. S-au dat indicații legate și de materialele necesare, oferindu-se și o bibliografie.

Evaluarea s-a realizat tot pe parcursul a două săptămâni, alocându-se la sfârșitul fiecărei ore de limba română un timp de cinci minute, unui grup de trei elevi, în vederea prezentării materialelor. S-a remarcat interesul deosebit pe care elevii l-au manifestat odată cu trasarea sarcinilor de lucru, dar și bucuria pe care au manifestat-o atunci când au auzit ideea de joc.

Finalitatea a fost deosebită, deoarece activitatea a oferit elevilor o satisfacție și o implicare maximă: de la confecționarea produsului, la notarea numelui și clasei în cele mai colorate moduri, la culegerea regionalismelor, la realizarea desenelor și în mod deosebit la prezentarea materialului în fața clasei. Întreaga activitate a emoționat profund atunci când totul s-a desfășurat spontan, clasa preluând rolul de receptor, iar elevul – autor pe cel de emițător. Interacțiunea a fost deosebită deoarece fiecare elev a simțit, în momentul prezentării lucrării sale, că are cel mai important rol în clasă, de până atunci.

Aprecierile nu s-au limitat a fi doar din partea profesorului de limba română și a colegilor, deoarece lucrările au fost expuse în școală cu scopul de a informa și forma toți elevii, scoțând totodată în evidență faptul că jocul didactic poate fi ridicat la rang de artă în procesul educațional, pentru dezvoltarea personală a elevului.

Dacă lecția de limba și literatura română este o unitate didactică structurată în predare-învățare și evaluare, în care informațiile sunt vehiculate de la formator la format, după o strategie care respectă logica educațională, având efecte formative asupra educabilului, metodică predării implică formarea unor deprinderi și abilități. Astfel termenul "didactic" asociat jocului accentuează componenta instructivă a activității și evidențiază că acesta este organizat în vederea obținerii unor finalități de natură informativă și formativă specifice procesului de învățământ.

Bibliografie

1. Bache H., Mateiaș A., Popescu E., Șerban F. - "Pedagogie preșcolară. Manual pentru școlile normale", Edit. Didactica și Pedagogica, București, 1994
2. Bărboi, Constanța -, Metodica predării limbii și literaturii române în liceu, EDP, București, 1983.
3. Cerghit, Ioan -, Metode de învățământ, EDP, București, 1973.
4. Corniță, Georgeta -, Metodica predării limbii și literaturii române, Ed. Umbria, Baia-Mare, 1993
5. Esopia, E. S. P. L. A., București, 1956.
6. Ghid de evaluare – „Limba și literatura română”, Ed. Aramis, București, 2001.
7. Nicola, Ioan -, Tratat de psihologie școlară, Ed. Aramis, București, 2001.
8. P. Petrovanu - „Educarea comunicării – un obiectiv fundamental al predării – învățării” nr. 5/1983.

Prof., Epan Fica-Geta

Metamorfoză

Mă întreb adesea ce ar fi dacă
cerul ar avea culoarea verde
și pământul ar fi o piramidă?
Dacă apele s-ar opri din curs
și gerul ar picura în stropi de lavă?
Dacă munții ar deveni nisipuri mișcătoare
și animalele ar grăi omenește?
Dacă lacrimile ar plânge albastru
și copacii și-ar crește rădăcinile spre văzduh?
Dacă soarele s-ar adânci în ghețari
și calota ar curge în râuri de mătase?
Poate dacă ar fi astfel universul
Bucăți de fericire ar pluti prin aer,
Iar idealurile nu-ar mai exista pentru a dezamăgi.

Mă mai întreb adesea ce-ar fi dacă omul
ar iubi fără să urască,
ar oferi fără să vestească,
ar râde fără să plângă,
ar munci fără să strângă,
ar cerceta fără să strălucească,
ar trăi fără să se oprească?

Cred că după o astfel de metamorfozare în neștire
Totul ar fi o înălțare și o prăbușire!

Și ca să nu mai trăiesc acest zbuciumat șiretlic
Am hotărât să nu mă mai întreb nimic!

Prof., **Fica-Geta Epan**

ODĂ FLUTURAȘILOR

*Suntem micii fluturași
Fetițe și băiețași
Cu toți harnici copilași.
Harnici, sprinteni și voinici
Noi venim cu drag aici.
La școală să învățăm
Și frumos să ne purtăm!
Țara noastră s-o iubim
Creștini buni cu toți să fim.
Creștini buni și buni români
Întotdeauna-n veci Amin!
prof., **Lazăr Mureșan Ioan***

PROMOVAREA ACTIVITĂȚILOR DIN SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ANDREI MUREȘANU" CEHU SILVANIEI

Școala Gimnazială "ANDREI MUREȘANU" Cehu Silvaniei, județul Sălaj, este o școală care se ghidează după următorul motto: „În limitele impuse, cu resursele existente, într-un ritm propriu, bazați pe convingerea că toate au un început, să încercăm să facem singuri ceea ce așteptăm de la alții”. Plasarea Școlii Gimnaziale "ANDREI MUREȘANU" în localitatea Cehu Silvaniei- oraș de care și-au legat viața câteva personalități istorice și oameni de cultură: Gheorghe Pop de Băsești- luptător pentru libertate și unitate națională, Lung Nicolae- prof. univ. dr. în matematică la Universitatea Tehnică, Cluj-Napoca, Sabadiș Alexandru – fost prof. univ. dr. la Universitatea Al. Ioan Cuza", Iași, Blaga Gheorghe- prof. univ.dr. la Institutul Agronomic Cluj-Napoca, Iluț Petru- prof. univ. dr. la Universitatea "Babeș-Bolyai", Cluj-Napoca, Remeș Decebal Traian- economist, fost ministru de Finanțe al României, Andreicuț Andrei- arhiepiscop ortodox de Alba-Iulia, Rogoz Viorel -prof. univ. dr. la Universitatea Baia Mare, Onaciu Traian- prof. univ. inginer la Madrid, Mureșan Viorel- profesor de limba și literatura română, poet din generația '80, membru al Uniunii Scriitorilor- și care are și astăzi o viață culturală destul de bună pentru un orașel de provincie și un anumit nivel intelectual al locuitorilor săi- conferă acestuia o atmosferă prielnică pentru a oferi modele de urmat sau pentru a atrage atenția asupra unor comportamente dorite pentru viitorii cetățeni.

În ultimii ani, deși numărul elevilor a fost în scădere, copiii care au dorit să urmeze cursurile în această școală au beneficiat de condiții moderne în ceea ce privește dotarea materială a unității noastre școlare. Această realitate, pe lângă faptul că principalele corpuri de clădire ale școlii sunt amplasate în imediata apropiere a Clubului Copiilor Cehu Silvaniei, a Casei Orășenești de Cultură ori a Sălii de Sport, a determinat părinții din localitățile limitrofe să-și înscrie copiii la unitatea noastră, începând chiar și cu clasa pregătitoare, iar procentul de promovare al examenului de Evaluare Națională este, în ultimii ani, aproximativ la același nivel cu media județului. Putem spune astfel, că am fost și suntem o școală aflată în competiție cu școli bune din județ, cu o preocupare constantă pentru a forma și a produce valori pentru societate, absolvenții școlii noastre reușind la cele mai bune licee din județ. Avem șansa de a lucra cu cei mai buni elevi din Cehu Silvaniei, dar și din zona De sub Codru, însă nu uităm niciun moment de educația incluzivă pe care o oferim elevilor cu cerințe educaționale speciale. Din acest motiv consider că noi, cadrele didactice de la Școala Gimnazială "ANDREI MUREȘANU" Cehu Silvaniei, trebuie să facem cunoscute realizările, performanțele sau rezultatele copiilor de excepție, cât și a celor cu cerințe educaționale speciale, rezultate cu care ne mândrim și care nu sunt puține.

În urma identificării opiniei cadrelor didactice ale școlii noastre cu privire la modul, rolul și importanța ori necesitatea promovării activităților instituției noastre școlare la nivelul comunității și a analizei modalităților de promovare și a eficienței acestora, vom încerca să punem în practică o strategie de promovare a școlii de centru, cât și a celor de la structurile arondate. Se știe că imaginea pozitivă a unei școli este influențată de factori interni și de factori externi. Dintre factorii interni, amintim pregătirea profesională a cadrelor didactice ale școlii, calitatea și cantitatea resurselor materiale, rezultatele elevilor la examenele naționale, rezultatele elevilor la concursurile și olimpiadele școlare sau adaptarea ofertei de opționale la cerințele beneficiarilor direcți. În ceea ce privește factorii externi, exemplificăm în continuare câteva modalități de promovare utilizate în școala noastră: "Răsuneț"- revista școlii, "Ziua porților deschise", "Concurs de recitare Mihai Eminescu", proiecte de parteneriat local, județean, național și chiar internațional, activități anuale dedicate "Zilei școlii" și patronului spiritual Andrei Mureșanu, pliante de promovare a ofertei educaționale. Eu sunt însă de părere că activitatea la clasă a dascălilor influențează mult și chiar foarte mult imaginea școlii noastre în comunitate, un plus fiind și faptul că aproape toate cadrele didactice sunt implicate în obținerea de sponsorizări pentru diversificarea și suplimentarea surselor de finanțare ale școlii și cu toții, manifestând disponibilitate pentru orice fel de activități sau acțiuni, participăm în cadrul proiectelor de parteneriat cu alte instituții. Pe lângă toate acestea, printre punctele tari ale școlii amintim accesul permanent la Internet al unității, cadre didactice specializate, interesate permanent de activitatea de perfecționare, elevi și părinți interesați de activitățile școlare de performanță și de activitățile extracurriculare desfășurate în școală, dovadă fiind numărul mare de premii obținute la

concursuri și olimpiade școlare, există foști elevii ai școlii care au urmat universități de prestigiu din țară, în documentele manageriale există dovezi ale parteneriatelor cu O.N.G.-uri, ale unei strânse colaborări cu Primăria orașului Cehu Silvaniei și cu Consiliul Local, cu Poliția, cu Casa Orășenească de Cultură, cu Biblioteca Orășenească, cu Parohia Cehu, cu Liceul Tehnologic "Gheorghe Pop de Băsești" sau cu Grădinița "Piticot" din localitate.. Bineînțeles că există mereu loc de mai bine pentru a corecta unele neajunsuri, cum ar fi unele materiale învechite din dotare destinate comunicării intra și interinstituționale, prețul ridicat al materialelor didactice, fonduri bănești limitate, dar mai ales micșorarea numărului de elevi.

Conducerea școlii, compartimentul secretariat, încearcă transmiterea corectă și în timp util a tuturor informațiilor către personalul didactic și nedidactic al școlii, către elevii și părinții elevilor din școală cu privire la orar, examene naționale, activități extracurriculare sau concursurile și olimpiadele școlare desfășurate în școală, către O.N.G.-urile care doresc să își promoveze activitățile și să atragă copii în acțiuni extrașcolare, de voluntariat (mă refer aici la G.L.T Cehu Silvaniei parte a A.D.L Cehu Silvaniei, al cărei membru sunt și eu). Ar mai putea fi multe de spus despre promovarea imaginii școlii, însă un lucru rămâne sigur: promovarea imaginii unei școli trebuie să țină cont, în primul rând, de calitatea actului educațional, de calitatea profesorilor, învățătorilor, educatoarelor care susțin educația, deoarece implică o activitate umană sau un sistem de activități orientate spre satisfacerea cerințelor beneficiarilor direcți și indirecti ai educației.

În concluzie, pentru o promovare continuă a activităților școlii de centru și a școlilor din structuri, Școala Gimnazială "ANDREI MUREȘANU" Cehu Silvaniei încearcă să rămână "O școală pentru toți, o școală pentru fiecare", adică să își păstreze renumele de școală cu rezultate bune la evaluările naționale, la toate concursurile școlare și extrașcolare, o școală în care cadrele didactice sunt interesate de calitatea actului educațional despre care am amintit deja, dar se implică și în activitățile de integrare a copiilor cu cerințe speciale sau cu dizabilități în școala de masă. Deoarece în zilele noastre nu mai există, din păcate, încredere în potențialul școlii de a fi motorul schimbării, consider că este necesară implicarea tuturor persoanelor din școală, manageri, personal didactic și nedidactic, elevi și părinți, pentru determinarea și promovarea unui set de valori reale, dar mai ales necesare într-o societate globală a cunoașterii în care declarăm cu toții că dorim să ne integrăm.

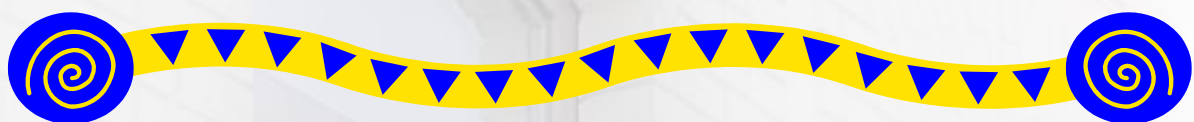
Bibliografie:

Coman, C., (2006), *Relații publice. Principii și strategii*, București, Editura Polirom
 Jinga, I.,(2001), *Managementul învățământului*, București, Editura Didactică și Pedagogică
 R.O.F.U.Î.P, O.M.E.N nr. 5079, Monitorul Oficial al României, nr. 720, 19.09.2016

<https://iteach.ro/experiencedidactice/marketing-educational-schimbare-de-paradigma>, accesat la data de 27.01.2018

<http://books.google.ro/cercetare+strategii+de+promovare>, accesat la data de 26.01.2018

prof. director, **Luminița Mureșan**

SCHIMBAREA ÎNCEPE CU FIECARE DINTRE NOI

Voluntariatul este și trebuie tot mai mult să rămână o activitate demnă de a fi practică și sprijinită în comunitate, dar mai ales în școli. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Este una dintre activitățile în care ne putem dezvolta abilitățile conversaționale, putem cunoaște oameni noi și, în plus, putem participa la diferite evenimente care ne vor ajuta să ne îmbogățim cultura generală. Activitățile de voluntariat aduc cu ele numeroase beneficii psihologice, fiind totodată modul prin care multe persoane înțeleg să-și ofere ajutorul față de semenii lor. Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului “voluntar”, am pornit de la etimologia acestuia și am aflat că o variantă provine din latinescul “voluntarius”, iar cealaltă din franceză- ”volontaire” și se referă la oameni și manifestările lor. “Voluntar” înseamnă conform explicațiilor din DEX, – “care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni, în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere”.

Avantajele voluntariatului sunt numeroase. Se știe că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuși, înseamnă să rezonzi la problemele colectivității, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă să aparții unui grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber, să-l sprijini pe cel în nevoie fără să ții cont de rasă, naționalitate, credință ori statut. Mulțumită implicării unor persoane în diverse proiecte și activități, împreună cu alți voluntari, acestea se vor confrunta cu situații și probleme neprevăzute care le vor ajuta să dobândească noi abilități. În plus, vor învăța cum să reacționeze când sunt puse în fața unor întâmplări mai puțin

obișnuite. Această experiență este recunoscută prin diferite documente care atestă statutul de voluntar, apartenența la o organizație nonguvernamentală sau participarea activă la un proiect de voluntariat. Deși la noi în țară nu echivalează ciclurile standardizate de educație, statutul de voluntar oferă câteva avantaje semnificative. De exemplu, o persoană cu acest statut va fi acceptată mai repede într-o companie, într-un proiect, decât o persoană la fel de pregătită, dar care nu s-a implicat în acest tip de activități.

Competențele obținute în urma voluntariatului nu se văd decât la o analiză mai atentă. Ca urmare a unor colaborări cu diferite instituții, asociații și O.N.G-uri din comunitatea noastră, am inițiat, împreună cu unii colegi inimoși din școală, câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu grupuri de elevi entuziași ai claselor gimnaziale, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități din localitate ori pe bătrânii de la Centrul de zi din orașul nostru. Prima întâlnire a avut loc în condițiile, să zicem impuse de activitatea din cadrul ”Săptămânii fructelor și legumelor donate”. Cu toate că la început elevii voluntari, au fost reținuți, șovăitori, unii speriați ori emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu persoanele vârstnice și cu copiii prin atitudine, prin cuvinte de suflet, fiind deschiși și prietenoși, sprijinindu-i și relaționând cu ei, în final, comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple. La următoarele întâlniri, activitățile s-au desfășurat din ce în ce mai bine, sub coordonarea directă a noastră, a cadrelor însoțitoare, astfel că persoanele vârstnice ori copiii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut ocazia de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi. O altă activitate de voluntariat în care am fost implicați direct, atât eu, cât și cadrele didactice din școala noastră, aparține de data aceasta domeniului cultural, un domeniu total diferit de cel prezentat mai sus, activitate care s-a desfășurat după încheierea unui parteneriat între școala în care profez, Primăria orașului și Casa Orășenească de Cultură fiind dedicată Centenarului Marii Uniri. Prin acțiunile dedicate acestui eveniment, s-a încurajat participarea și implicarea elevilor noștri în tot felul de activități ce țin de rememorarea unor pagini din trecutul glorios al poporului nostru, activități legate de cultură.

Reușite au fost și activitățile anuale de ecologizare desfășurate în săptămâna ”Școala altfel” în baza Protocolului de colaborare pe care îl avem încheiat cu Primăria orașului ori sub coordonarea celor de la ”Let’s Do It, Romania!”. Activitatea aceasta se desfășoară anual, deoarece prin această acțiune copiii învață să lucreze în echipă, să fie solidari și să-și asume responsabilitatea protejării mediului înconjurător. Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activ-

itate plăcută, necesară și demnă de a fi practică și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al liberului arbitru.

Dezvoltarea personală prin voluntariat include activități și experiențe prin intermediul cărora profesorul, spre exemplu, își va îmbunătăți calitatea vieții și va contribui într-o mică sau mare măsură la schimbarea vieții altor persoane, prin implicarea lui și implicit a elevilor, în proiectele desfășurate. Din experiența profesională, pot spune că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste atât pentru cei aflați în nevoi, cât și pentru cei pe care îi formăm și sprijinim, copiii. Consider că a fi dascăl este sinonim cumva cu a fi voluntar, ceea ce înseamnă să te dedici meseriei, să fii uman și să ai valoare, să dai dovadă de empatie pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Prin intermediul voluntariatului, orice persoană, cadru didactic, elev ori părinte, poate dobândi competențe în ceea ce privește comunicarea în limba maternă sau într-o altă limbă, atât cu beneficiarii, sponsorii, cât și cu autoritățile locale sau personalitățile publice. De asemenea, toți vor învăța tehnici de negociere, de cooperare și vor învăța să își asume responsabilități, să gestioneze conflicte și să lucreze contratimp. În plus, voluntariatul ne învață pe toți ce înseamnă munca în echipă, ideea de a da fără a aștepta ceva în schimb, chiar și comunicare interculturală. În aceeași ordine de idei, multumită voluntariatului fiecare dintre noi ne putem perfecționa tehnicile de redactare de documente, aflăm cum se scriu proiecte, dar avem șansa să învățăm și noțiuni de contabilitate primară sau gestionare de fonduri. În plus, pentru că în prezent se pune accent pe imagini și pe comunicare în mediul virtual, ne vom familiariza și cu diversele tehnologii moderne cu ajutorul cărora se fac cunoscute acțiunile în societate. Întrucât voluntarul intră în permanență în contact cu oameni din diverse medii sociale, va reuși să se adapteze și să dezvolte noi atitudini față de cei din jur, dar și față de mediul înconjurător.

Importanța voluntariatului pentru copii cred că e o temă de actualitate în aceste timpuri, o activitate necesară pentru asigurarea unei conduite civice corespunzătoare. Viitorul și evoluția unei societăți sunt legate de dezvoltarea și educația copiilor, cei care, la un moment dat vor fi nevoiți să poarte pe umeri această uriașă responsabilitate. Plecând de la această premisă, voluntariatul pentru copii este un mod eficient și altruist de a-ți aduce contribuția la viitorul societății din care faci parte. Astfel, dacă cineva își dorește să se implice activ într-o acțiune de voluntariat pentru copii, are la îndemână două posibilități. Fie contactează un centru de voluntariat, o organizație de tip A.D.L. ori G.L.T. din localitatea în care are domiciliul, care îl va ajuta să găsească organizația și activitatea potrivită, fie își identifică singur acea organizație sau activitate care i se potrivește cel mai bine. Un alt beneficiu adus de voluntariatul pentru copii este legat de confortul psihic resimțit, deoarece copiilor le va crește încrederea în propria persoană și vor dezvolta sentimentul de apartenență la un grup. În calitate de profesor ori voluntar pentru copii, există mai multe activități pe care le putem desfășura cu aceștia. Dacă alegem să desfășurăm o activitate în calitate de voluntar, înseamnă că ne dorim să participăm la crearea unei lumi noi mai bune.

Câteva exemple: activități de mentorat prin care o persoană adultă poate să se implice activ în educația copiilor cu probleme la învățătură și îi poate ajuta să depășească probleme de citit, de socotit sau alte activități legate de școală, în funcție de abilitățile proprii, activități pentru susținerea cazurilor sociale prin care, profesorii, alături de părinți și comunitatea locală, pot să se implice în colectarea de bani, alimente sau obiecte pentru copiii ce provin din familii destramate, pentru cei care locuiesc în zone defavorizate sau copiii afectați de diverse boli. În acest sens, amintesc activitățile desfășurate anual și la noi în școală: "Săptămâna fructelor și legumelor donate", campania umanitară "Ajută -l pe Moș Crăciun" ori "Spiridușii moșului" desfășurate în colaborare cu Centrul Județean de Resurse și Asistență Socială ori în cadrul Proiectului național de voluntariat "Petale în vânt" în cadrul căruia școala noastră este partener. În ziua de azi, există asociații, O.N.G-uri care susțin voluntariatul pentru copii. În România, asistăm la o creștere a numărului asociațiilor ce au ca principală activitate susținerea intereselor copiilor. Putem să amintim, doar câteva dintre acestea: *Salvați Copii România* mulțumită căreia, în școala noastră în ultimii trei ani, desfășurăm activitățile propuse prin Programul Național Ora de Net, Fundația *The Open Network for Community Development (TON)* și *Asociația proiect Pro Europa* care, având sub umbrela lor Asociația pentru Dezvoltare Locală de la nivel de localitate organizează și la noi în zonă întâlniri, traininguri regionale sau desfășoară semestrial ori anual activități cu copiii din comunitate coordonați de membri ai Grupului Local de Tineret, în cadrul numeroaselor proiecte de voluntariat:

”Voluntarii- o binefacere pentru comunitate”, 1 Octombrie- Ziua vârstnicilor, Târgul de Crăciun, Săptămâna Națională a Voluntariatului și multe altele încă.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului se prevede a fi incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie recunoscută, prețuită cu adevărat și îmbrățișată de cetățeni. Și închei, reamintind tuturor celebra declarație a Națiunilor Unite “Noi oamenii avem puterea de a schimba lumea”, deviză care s-a transformat în acțiuni concrete ale voluntarilor la nivel global.

BIBLIOGRAFIE

Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, text publicat în M.Of. al României în vigoare de la 26 iulie 2014.

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Voluntariat>

<https://www.saptamanavoluntariatului.ro/>

Prof. dir., **Mureșan Luminița**

Crăciunul de altădată

Sărbătorile de iarnă, în special Nașterea Mântuitorului sau Crăciunul, erau așteptate cu mare bucurie, mai ales de copiii care se pregăteau să intre în casele oamenilor cu colinda. În acest sens, pentru a primi cum se cuvine colindătorii, oamenii își pregăteau din timp casele pentru marea sărbătoare creștină. În exterior, casele se murluiau, adică se lipeau pereții cu pământ galben amestecat cu îngrășămintă naturale, cu tină, iar în interior se lipea cu pământ pe jos, pardoseala. În case, în tindă, se arunca și prund, adică nisip pe jos ca să se usuce mai repede lipeala, iar mai apoi se mătura surplusul. Cei mai bogați, trebuie să precizăm că aveau pe jos țoale țesute din lână sau preșuri. Se vâruiau pereții cu var alb sau pe puneau în varul alb picături, coloranți obținuți din diferite plante ori bătrânii cumpărau de la prăvălie ”chindruț” sau albăstreală. Apoi urma rândul ștergărilor: se scoteau din dulap, se apretau cu apreteală preparată din făină fiartă, se călcau cu voșolăul (fier de călcat funcționând cu cărbuni) și se puneau deasupra icoanelor. Pereții mai erau împodobiți cu farfurii din ceramică decorate cu motive tradiționale. Deasupra lor, se puneau, de asemenea, ștergări țesute în război. Copii erau primiți cu colinda în încăperea unde se stătea în fiecare zi, în tindă și nu ”în casa de dinainte” sau camera din față.

Era cunoscut faptul că cei care mergeau la colindat, fetele mai ales, cercetau cu atenție casele, să vadă care cât de aranjate erau, care ce bucate pregătite avea pe masă. Gospodarii pregăteau bucate alese: la bază erau sarmale, colacii cu nucă sau cozonacii, uneori moșocoarnele- un fel de brânzoici date prin smântână, friptura de porc, cârnați afumați, mămăligă, cartofi răntăliți (adică căliți în ulei), se fierbea vin și țuică pentru adulți. Se mai pregătea și supă pe carne de porc, mai exact pe șira spinării, cu lășcuțe (tăiței) subțiri din pătură. Sarmalele erau pregătite cu păsat, cu rezelei sau cu arpacaș (în loc de orez).

Pentru pregătirea acestor bunătăți, era nevoie de carne. Așa că, la tăiatul porcului, la pomana porcului sau la ”disnotor”-termen preluat din limba maghiară- se chemau toate neamurile, frații și părinții, se pregăteau cârniți, cardaboși în mațe groase, care erau spălate bine cu fășii de pănuși, sare multă și zăpadă. Intestinele erau frecate cu sare pentru a se albi și se limpezeau din mai multe ape pentru a nu mai avea nici un miros urât.

În cele trei zile de Crăciun oamenii nu uitau să meargă cu sințenie la biserică unde ascultau Sfânta slujbă, dar mai ales colindau și laudau Nașterea Domnului. A doua zi, se organiza un danț în sat la care participau tinerii, băieții și fete din localitate. Acolo se duceau sarmale, vin fierț și se dansa toată noaptea.

Însă în postul Crăciunului, sarmalele erau fără se carne, fiind pregătite cu hribe uscate în timpul toamnei, înșirate pe o ață la întuneric. Hribele se mai foloseau la supă de legume consumată în timpul postului. Se mânca apoi multă fasole frecată sau fasole acră, un fel de ciorbă acrită cu bulion și fel de fel de mâncăruri fără lapte și carne. Special pentru seara de Crăciun, gospodinele pregăteau colăcei pentru băieți și ”pupeze” pentru fete, nuci și mere din belșug. Fetele și băieții care mergeau a colinda aveau o straiță țesută în război pe care o umpleau cu darurile primite ca răsplată pentru urările de noroc și viață lungă. Fetele umblau în grupuri de două sau trei și cântau două sau mai multe colinde dintr-un capăt în celălalt al satului, colinde pentru care se făceau repetiții în timpul postului, acasă la una dintre fete. La final, după colidă, fetele urau gazdelor așa:

” Să fii, gazdă, sănătoasă/ Și la anu’ tot voioasă/ Și la anu’ când venim/ Sănătoși să vă găsim!” Bună sara lui Crăciun!”.

Dar trebuie amintit faptul că nici băieții nu erau mai prejos cu pregătirile pentru a merge cu colinda, cei mai mărișori pregătindu-se cu două sau trei săptămâni înainte de marea sărbătoare pentru ”umbaltul cu Vifleimul” sau cu steaua. Cei care umblau cu ”Steaua” rosteau următoarele urări ritmate:

”Steaua mândră s-o ivitu
Colo sus la răsăritu-bis
Fii, creștine, dar voios
C-astăzi s-a născut Hristos!-bis
La Vifleim s-alergăm

Pe Mesia să-l vedem
 Și lui să ne închinăm!”
 Apoi copiii spuneau următoarea multumitură
 gazdelor:

”Păsărica plugului
 Cântă-n vârful nukului
 Tot cântă și ciripește
 Și la gazdă-i mulțumește!
 Și cu-n struț de busuioc
 Doamne dă-i gazdei noroc!
 Și cu-n struț de mintă creață
 Doamne dă-i gazdei viață!
 Bună seara lui Crăciun! Sau Bună dimineața lui
 Crăciun!” în funcție de momentul colindatului, seara sau
 dimineața.

Gazdele îi răsplăteau pe copii cu colăcei, mere,
 nuci și alte bunătăți.

Trebuie să precizăm că cei care umblau cu
 Vifleimul, purtau cu ei de-a lungul satului o decorațiune
 confecționată din lemn, sub forma de casă, care era plină în
 interior cu păpuși, cu bibelouri, cu carpetuțe pentru a
 recrea scena nașterii Domnului. În mijloc, copiii așterneau
 un pătuț din frunze uscate în care puneau o păpușă pentru
 a simboliza scena nașterii Mântuitorului.

Cele mai mari pregătiri se făceau însă pentru
 textul care era rostit în timp ce ”umblau cu Vifleimul”.
 Acest text era împărțit între șase băieți și anume: cei trei
 magi- unul avea rolul lui Melchior, altul era Baltazar, altul
 era Gașpar, era un rol de înger, vestitor al nașterii lui Iisus,
 Irod-regele era un alt rol și un moș. O parte din textul
 Vifleimului suna cam așa (text cules de la mama mea):

Îngerul striga mai întâi la poartă: -Primiți cu
 Vifleimul?”, iar gazdele răspundeau: ”Primim! Primim!”,
 iar acesta continua astfel:

”Eu sunt îngerul lui Dumnezeu
 Ascultați ce vă zic eu:
 În această zi mărează
 Am intrat la dumneavoastră-n casă
 Să v-aducem veste bună,
 Că ni s-a născut Mesia
 Din Fecioara Maria,
 Tocmai în Ierusalim
 Din Duhul Sfânt zămislit.
 Dar Irod, cel tiran mare
 Și-a pus gând rău
 Să îl omoare.”
 Toți rostesc apoi împreună:
 ”O, Iroade, tiran mare
 Să tai prunci ai fost în stare,
 Dar Iisus te-a pedepsit
 Fugi de-acum în Egipt!”
 Cei trei magi continuau versurile cam așa:
 ” Melchior eu mă numesc
 Cu aur îl dăruiesc,
 Numele meu e Gașpar
 Tămâie i-aduc în dar,
 Baltazar eu mă numesc
 Cu smirnă îl dăruiesc.

.....”, iar al final urma una
 dintre mulțumiturile învățate de copii.

O altă variantă a Vifleimului care presupune doar
 patru roluri- îngerul, doi husari, adică doi copii care putau
 Vifleimul și un moș- culeasă din satul Mineu și datând de
 prin 1959, sună în felul următor. (text cules de la tatăl meu,
 născut și crescut pe meleagurile de pe Valea Sălajului, la
 interferența cu Zona de sub codru). Îngerul intră primul în
 casă și îl strigă de trei pe moș să intre și în casă.

- ”Vină-năuntru, moșule!

Nu pot, cârnațul cel de 99 de metri de grumaz mi li-ți lega
 și de grindă cu el mi-ți spânzura!

- Vină-năuntru, moșule!

Nu pot, vinul cel de 99 de ani în tureacul cizmelor mi li-ți
 arunca și picioarele mi-or îngheța!

- Intră-n casă, moșule!

Atunci moșul intră în casă rostind următoarele:

Bună sara lui Crăciun! Dar voi beți, mâncați, iar pe
 moșul cel cu barbă albă nici în samă nu-l băgați!

Dar să facem o pomenire de-a lui Hristos venire!

Colindau apoi toți așa:

”Nașterea Domnului nost’

Sfânt este Domnul,

Noi toți o știm cum o fost

Sfânt este Domnul,

N-a fost în pat pe pernă,

Sfânt este Domnul,

Nici în casă de hodină.

Sfânt este Domnul,

Ci-n ieslea dobitocească

Sfânt este Domnul,

Vrut-a Domnul să se nască!

Sfânt este Domnul.”

Urma după aceea colinda ”O, ce veste minunată!”,
 iar în final, îngerul mulțumea gazdei în acest fel
 (mulțumitura):

”Mulțumim lui Domnul Sfânt

C-am ajuns pe-acest pământ

Și-am ajuns această zi,

Ziua sfânt-a nașterii!

A nașterii Părintelui ceresc al nost’

Care-a fost ca să se nască

Într-o iesle dobitocească!

De-o sabie ascuțită

De-a satanei cea urâtă,

Care-a fost așa vicleană

Și s-a suit în pom oprit

În care n-a trebuit.

Și-a luat un măr frumos

Și l-a dat la Eva jos.

Eva către gură-l duce

Și-ncepu din el să-mbuce

Și i-a dai și lui Adam

Și l-a-nșelat și pe-al său neam!

Și din Raiul luminos

A fost dat aicea jos,

Între pietre, între ape,

Între câte rele toate,

Iisus câte-a pătimit

Până ce le-a mântuit!

De-aceea nouă ni se cade

Să-l cinstim, să-l preamărim

Și-n veci de veci a lui să fim! Sărbători fericite!

Crăciun fericit!”

După colindă, ieșind din casă, colindătorii adresau
 următoarea urare gazdei:

”Câte ciripuri (țigle) pe casă/ Atâtea băncute
 (bani) pe masă!” sau ”Câte așchii la tăietor/ Atâția pețitori
 la fete în sărbători!”- la casele unde erau fete de măritat.

În loc de concluzie, Crăciunul, cea mai veche
 sărbătoare a omenirii, semnifică nașterea Domnului nostru
 Iisus Hristos, fiul lui Dumnezeu, trimis pe Pământ să ajute
 oamenii să devină mai buni, mai credincioși, mai
 îngăduitori și responsabili, mai toleranți și răbdători.

Profesor, Mureșan Luminița

CUM SĂ FORMĂM UN COPIL DE SUCCES?

MEDIUL DE PROVENIENȚĂ

Întotdeauna trebuie să privim copilul prin prisma dezvoltării sale psihologice, fizice, cognitive, în ansamblu.

Eficiență este atunci când dăm importanță valorilor pe care dorim să le transmitem și să le promovăm.

Să privim copilul exact așa cum este construit genetic, cu trăiri, sentimente, atitudini și caracter !

sa - din perspectivă politică, economică, culturală, socială și a drepturilor omului.

Cum creăm Copilul de succes? : prin consensul între educație și impactul celorlalți factori asupra evoluției acestuia .

EDUCAȚIA

Primii ani de viață corespund educației în familie, care îi asigură securitatea emoțională copilului mic.

Principiile continuității, transparenței, siguranței sunt modele asigurate de către educația care trebuie promovată în grădiniță. Acestea constituie un plus favorabil integrării sociale a copilului, relaționării cu ceilalți, comunicării, învățării, formării competențelor cognitive și achizițiilor de bază.

PUNCTUL DE PLECARE

Ce așteptări avem noi, dascălii? Ce ar trebui copiii să știe și să fie capabili să facă?

Există diferențe individuale între ritmurile de dezvoltare ale copiilor.

Partenerul indispensabil, dar nu suficient, este familia. Copilul vine de acasă cu un bagaj pe care noi încercăm să-l ajustăm, să consiliem.

În tot acest context, EDUCAȚIA sub toate aspectele (formal, informal și nonformal) are un rol preponderent. Încrederea stă în puterea educației!

NOILE EDUCAȚII

Ce putem face?

- ◆ Creăm un mediu relaxant, care să-i dea o stare de bine!
- ◆ Formăm un copil vesel, liber, care știe să ia decizii, care este independent!
- ◆ Regândim modul de abordare al copilului,
- ◆ acceptăm schimbarea, diversitatea,
- ◆ îi respectăm demnitatea,
- ◆ îl lasăm să contribuie la propria sa dezvoltare!

Educația sanitară, educația rutieră, educația incluzivă, ecologică, educația religioasă, moral-civică (educații promovate în grădiniță) - abordarea integrată a acestora este necesară pentru a respecta unicitatea copilului și a dezvoltării sale, dezvoltare privită din perspectivă mai largă, a pregătirii pentru școală și viață.

Astfel, vom putea face predicții despre pregătirea copilului pentru activitățile maturității: viața de familie, viața comunității, activitatea economică

ABORDĂRI ACTUALE ALE COPILULUI ȘI COPILĂRIEI

1. Copilul în integralitatea lui ca persoană - din perspectiva dezvoltării
2. Politicile, structurile și serviciile care vizează dezvoltarea

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE

Spectacolele de teatru, activitățile distractive cu diferite ocazii, serbările, ieșirile în aer liber, contribuie la dezvoltarea relațiilor cu colegi de vârste diferite, cu adulții din jurul său.

INFLUENȚELE LUMII MODERNE*** MASS-MEDIA**

*** TEHNOLOGIA AVANSATĂ este o marea provocare: Influență pozitivă sau negativă asupra dezvoltării plenare a copilului de SUCCES?**

COMUNICAREA BIBLIOTECAR- CADRU DIDACTIC ÎN TRE DEZIDERAT ȘI REALITATE

Societatea în care trăim noi și elevii care ne sunt încredințați nouă spre educare, nu este una dintre cele mai bune, dar strădaniile dascălilor de a se adapta, din mers, de fiecare dată, au dat și vor da roade, astfel încât fiecare elev să beneficieze de șansa de a învăța după propriile puteri și conform propriului stil de învățare. Fiecare elev este unic și trebuie tratat ca atare, deoarece doar centrându-ne pe elev și pe nevoile de dezvoltare ale acestuia, vom putea, prin intermediul interdisciplinarității, să-l tratăm ca pe un întreg, ca pe o persoană care poate fi abordată din mai multe puncte de vedere și ajutată să se desăvârșească într-un mod cât mai armonios posibil. Educația este, până la urmă, construcția și reconstrucția continuă a unui model interior de cunoaștere, apreciere și acțiune în raport cu lumea în care trăim.

Procesul de instruire este, dacă se au în vedere caracteristicile lui fundamentale, și un proces de comunicare, un proces prin intermediul căruia se realizează schimburi informaționale, se fac cunoscute părerile, convingerile, sentimentele actorilor implicați și se exercită un anumit tip de influență mai ales dinspre profesori spre elev, cu scopul vădit ca aceștia din urmă să-și înscrie acțiunile pe linia obiectivelor care jalonează și direcționează întreaga desfășurare a procesului. Acesta este motivul pentru care, perfecționarea și ameliorarea procesului de instruire-învățare, nu poate fi concepută dacă nu se au în vedere și demersuri care vizează îmbunătățirea comunicării, variabilă fundamentală în structura generală a procesului respectiv. Un loc central în activitatea de predare-învățare îl deține comunicarea didactică deoarece rolul profesorului nu este numai acela de a deține cunoștințe de specialitate și cunoștințe psihopedagogice, ci și de a transmite aceste cunoștințe, într-un limbaj specific, elevilor cărora se adresează.

Realizarea actului de comunicare presupune atât existența unor elemente indispensabile, cât și o relație specifică între acestea, astfel încât informarea să se realizeze dintr-o direcție în alta în mod satisfăcător. Abordarea comunicării din perspectiva pedagogică reprezintă o paradigmă a actului comunicațional aplicată în contextul procesului de instruire-învățare care o diferențiază de altele tocmai datorită determinărilor și contextelor care o influențează într-un fel sau altul.

Comunicarea presupune dialog, disponibilitate mare la discuție, lipsa prejudecăților și o mare doză de răbdare.

CONCLUZII

- * SĂ ACCEPTĂM PROVOCĂRILE!**
- * SĂ PROMOVĂM EDUCAȚIA PENTRU SCHIMBARE!**
- * SĂ FORMĂM UN COPIL DE SUCCES :COPILUL DE AZI.....PENTRU VIAȚA DE MÂINE!**

PROF., PANAIT ANAMARIA

Presupune însă și inițiativă, interacțiunea fiind necesară în relația bibliotecarului cu elevii și, deloc de neglijat, cu cadrele didactice. Biblioteca trebuie să fie în pas cu realitățile timpului în care ea ființează.

Bibliotecile școlare trebuie să devină surse de informare permanentă și la zi, prezențe active în viața și lumea elevilor, iar cei care răspund de activitatea lor, respectiv bibliotecarii școlari și cadrele didactice, trebuie să aibă în vedere găsirea unor noi forme și metode de muncă cu cartea, care să corespundă cât mai bine procesului de modernizare a învățământului. Această modernizare vine în întâmpinarea ideii că elevul trebuie să fie pregătit bine și din timp pentru viitor, și că el trebuie să devină totodată cât mai receptiv la nou, capabil să studieze și să se informeze singur. Instituțiile noastre de învățământ superior dispun azi atât de o bogată experiență în pregătirea cadrelor de bibliotecari cât și de directive clare în orientarea activității lor. Succesul muncii bibliotecarului nu este însă asigurat numai de cunoștințele și deprinderile însușite în instituțiile specializate de învățământ, ci mai ales de înțelegerea rolului important pe care îl are astăzi în opera de formare a tineretului, de pasiunea și capacitatea sa de dăruire.

Oricât de minuțios ar fi analizată activitatea bibliotecarului, aceasta nu se poate delimita în mod categoric față de atribuțiile general educative ce revin școlii și întregului personal didactic. Activitatea bibliotecarului școlar nu poate fi concepută în afara ansamblului activităților educative specifice școlii. Ea se integrează organic, se întrepătrunde cu întreaga acțiune educativă a școlii și devine astfel o componentă a întregului proces instructiv-educativ.

De aceea, cunoașterea aspectelor generale ale programului de educație pe care îl înfăptuiește școala, precum și cunoașterea problemelor instructiv-educative specifice diferitelor activități din școală constituie adevăratele puncte de pornire ale organizării activității muncii bibliotecarului.

Munca de organizare a bibliotecii școlare presupune, pe lângă cunoștințele de biblioteconomie modernă pe care le posedă fiecare bibliotecar, cunoașterea aspectelor specifice școlii în care își desfășoară activitatea biblioteca respectivă și a principiilor de modernizare a învățământului actual.

Biblioteca singura, oricât de bine dotată ar fi și oricâte condiții materiale s-ar crea, nu este totdeauna suficientă. Sufletul ei este bibliotecarul, modestul functionar de altădată, salariatul constient de astăzi, ridicat la rangul de „îndrumător al tineretului”, în acest domeniu.

Aceasta nu este o simpla figură de stil, ci, o realitate

confirmata de activitatea multor mii de bibliotecari si scolari. Bibliotecarul scolar trebuie sa fie la curent cu toate lucrarile de specialitate, sa citeasca multa literatura, pentru a putea sa recomande elevilor cartile cele mai accesibile sau cartile cele mai bune din domeniul care îi intereseaza pe acestia. Acesta, constient de misiunea lui, se documenteaza si în probleme de pedagogie si psihologie, pentru a sti cum sa procedeze cu elevii în diferite împrejurari, sa le cunoasca particularitatile de vârsta si interesele în functie de aceste particularitati. Cunoscând mai bine sufletul copiilor, apropiindu-se cu dragoste de ei, recomandându-le carti atractive, dar si instructive, sfatuindu-i cum sa pastreze cartile si cum sa le citeasca, bibliotecarul devine un adevarat educator, un prieten al cititorilor, un om priceput si stimat.

Munca bibliotecarului nu este simpla, daca nu se multumeste numai cu înregistrarea cartilor, facând oficiul simplu de a împrumuta mecanic si fara nici un discernamânt cartile cerute.

Bibliotecarul care îsi iubeste meseria si doreste sa contribuie cu ceva la instruirea si educarea tineretului pastreaza o strânsa legatura cu profesorii si cu dirigintii claselor, se informeaza de ce carti au nevoie mai mult elevii, urmareste planurile editoriale, întocmite din vreme, tabele de carti necesare pentru buna dotare a bibliotecii, se preocupa de întretinerea fondului de carti, tine o stricta evidenta a miscarii cartilor. Lucrând astfel, organizat, bibliotecarul poate sa furnizeze dirigintilor, profesorilor si directorului scolii multe date utile pentru educarea si instruirea elevilor.

În ultimii ani, specialistii în materie subliniaza cu hotarâre rolul deosebit al bibliotecii în educatia si autoeducatia oamenilor. „Astazi, mai mult ca oricând, biblioteca este o institutie de cultura complexa si de o uimitoare diversitate si elasticitate în adaptarea la conditiile pe care le ofera mediul social în care se dezvolta” (Balaet, Dumitru 1968).

Bibliotecarul scolar, sau cel care îndeplineste aceasta functie, trebuie sa cumuleze calitati de pedagog si psiholog. În sprijinul lui vin si celelalte cadre didactice (dirigintii, profesorii de diverse specialitati si toti ceilalti factori care concura la educatia elevilor). Aceasta cu atât mai mult cu cât tendinta generala a scolii moderne consta în a-i învăta pe elevi „cum sa învete” în asa fel încât, ulterior, fiecare sa poata dobândi singur cunostintele de care va avea nevoie si pe

care scoala nu i le poate asigura în volumul necesar si cu rapiditatea cu care apar.

În conditiile învătamântului modern, care nu mai cere, în principal, memorarea mecanica a tuturor cunostintelor predate în cadrul procesului instructiv, ci este un sistem care tinde sa-i obisnuiasca pe elevi cu munca activa de însusire a cunostintelor în asa fel încât ei sa poata face fata cerintelor societatii pentru care au fost instruiti, activitatea bibliotecii si a bibliotecarului scolar nu mai constituie doar un mijloc auxiliar al activitatii de educatie, ci este o parte integranta a acesteia. Bibliotecarul care este un specialist în documente si cu informatiile continute de acestea trebuie sa fie cel dintai convins de importanta transmiterii lor si sa convinga prin comunicare si cadrele didactice de aceasta importanta dat fiind faptul ca nu toti profesorii cunosc, la nivelul cerut, tehnicile de identificare a documentelor.

În acest context nou, principala sarcina a bibliotecarului consta în deprinderea elevilor cu tehnica muncii intelectuale, în obisnuirea lor cu folosirea tuturor mijloacelor moderne de informare puse la dispozitie de biblioteca scolara a zilelor noastre. Este de la sine înteles ca aceasta sarcina se realizeaza în strânsa colaborare cu întregul activ de cadre didactice din scoala sub directa îndrumare a acestora.

Biblioteca scolara nu concureaza procesul de învătamânt, ci îl completeaza. Ea da documentatia practica, gustul pentru cercetarea individuala si documentatia bibliografica, atât de utila tuturor oamenilor. Din punct de vedere intelectual, lectura pregateste pentru reflectie, pentru

formarea spiritului si cresterea câmpului de cunostinte.

Interesul pentru lectură nu mai reprezintă (aproape) singura raţiune de a fi a unei biblioteci şcolare, rolul acesteia dezvoltându-se permanent. În esenţă, biblioteca şcolară are drept scop: · sprijinirea procesului instructiv – educativ · satisfacerea nevoilor de lectură ale elevilor · asigurarea bazei documentare pentru cadrele didactice. Ținându-se însă cont că, în ce priveşte lecturile şcolare, ele au caracter obligatoriu sau facultativ, sunt organizate pe diferite categorii de vârstă şi nu se rezumă la programa şcolară, ele fiind necesare în formarea capacităţii de asimilare a noţiunilor, de utilizare fluentă a limbii, de cunoaştere profundă a acesteia şi de utilizare a unui vocabular cât mai dezvoltat, observăm că biblioteca este necesar a se implica într-un proces de comunicare permanentă cu elevii şi cu cadrele didactice.

O astfel de abordare poate oferi, pe viitor, soluţii practice, ingenioase şi curajoase pentru toţi aceia care dau dovadă de creativitate, de inventivitate atunci când vine vorba de procesul de învăţământ. Cu astfel de oferte educative, tinerii se vor simţi mai atraşi de tot ceea ce presupune şcoala pentru că vor regăsi o parte din preocupările lor în activităţile desfăşurate în şcoală sau în afara ei, activităţi coordonate de către profesorii care au înţeles că o oră nu trebuie neapărat să aibă loc în sala de clasă şi, mai ales, nu trebuie să fie doar o activitate de transmitere a unor cunoştinţe către receptori dezinteresaţi şi nemotivaţi.

În acest sens biblioteca Şcolii Gimnaziale „Andrei Muresanu” din Cehu Silvaniei, pe lângă oferta de carte pe care o propune cititorilor — elevi şi cadre didactice — a iniţiat programe de vizionare de desene animate clasice la clasele primare, în cadrul programelor şcolii de combatere a violenţei în şcoli. Efectul urmărit este dublu: posibilitatea de a face cunoscute copiilor realizări artistice cu adevărat valoroase, proprii vârstei lor, contribuie la dezvoltarea spiritului imaginativ al copilului, inoculându-i totodată repere morale benefice în dezvoltarea personalităţii copilului. Pe de altă parte bibliotecarul are astfel posibilitatea să intre în legătură cu toţi elevii ciclului primar, fiindu-i astfel mult mai simplu să prezinte ofertele bibliotecii şi reuşind, în cadrul destins oferit de vizionarea desenelor animate, să creeze o bază de comunicare eficientă în relaţia sa cu micuţii cititori. Am constatat, de asemenea, că subiectele vizionate de elevi i-a incitat la lectură, după vizionarea poveştilor clasice: Cenuşăreasa, Bambi, Sarea în bucate ş.a. micuţii venind în număr mare la bibliotecă pentru a solicita cărţi cu poveştile respective. Astfel li se deschide gustul pentru lectură, frecventarea bibliotecii devine obişnuinţă, la fel cititul, încrederea căpătată în cel ce le oferă filme şi cărţi deopotrivă sporeşte, bibliotecarul nu mai este doar omul matur cu care eziţi să intri în contact, ci prietenul mai mare căruia i te poţi adresa

fără teama de greșeală, de admonestare, de neglijare.

Metodele educaționale alternative datorate unor astfel de colaborări liniștesc reticența inițială a elevilor, uneori refractari la metodele clasice, mai rigide, din punctul lor de vedere, de desfășurare a orelor. De aceea biblioteca este întotdeauna la dispoziția cadrelor didactice care apelează la metodele alternative, colaborând, cu mijloacele oferite de tehnica modernă, la derularea unor ore de dirigenție sau curs. Power-point-urile, filmele documentare, filmele artistice realizate după opere aflate în programa școlară (cum e cazul Dumbravei minunate, Scrisorii pierdute, Moromeților sau Baltagului), lecțiile de istorie-geografie realizate în CDI, cercurile de lectură formate în cadrul bibliotecii, colindele Craciunului, parteneriatele educaționale și multe alte activități desfășurate în biblioteca și cu aportul bibliotecarului reprezintă mijloace eficiente de fixare a cunoștințelor în rândul elevilor, de parcurgere mai simplă a informațiilor, dar și de a-i atrage înspre bibliotecă. Astfel că aceasta nu mai este privită ca un loc al obligativității (de lectură), ci ca un spațiu în care primează comunicarea, acea interactivitate necesară și unora și altora.

Comunicarea bibliotecarului cu cadrele didactice este mai mult decât necesară deoarece cel dintai „procura” informația în timp ce cadrele didactice o furnizează elevilor, fără aceasta comunicare întregul proces educativ ar fi incomplet. Problemele relației bibliotecar-cadru didactic necesită o împartire judicioasă a rolurilor, fără însă să se uite că există unele zone de interferență a acestora.

Pentru ca un cadru didactic să poată transmite o informație elevului trebuie mai întâi ca el însuși să se documenteze, să facă o pregătire pentru utilizarea

documentație iar în acest sens îi poate fi de mare ajutor bibliotecarul care îl va îndruma în direcția potrivită informațiilor căutate, el caută, organizează și pune la dispoziție documentele iar împreună vor desfășura acțiune educațională impecabilă.

În concluzie comunicarea bibliotecar – cadru didactic trebuie să fie intensă, să existe o strânsă relație între bibliotecar și fiecare cadru didactic în parte, pe discipline, astfel încât bibliotecarul să cunoască nevoile de documentare a fiecărui cadru și a fiecărei arii curriculare, să la poată pune la dispoziție toate informațiile necesare elevilor.

BIBLIOGRAFIE

CRISTEA, Sorin. *Managementul organizației școlare*. București: EDP, 2003.

IOSIFESCU, Serban. *Management Educational pentru instituțiile de învățământ*.

București: M.E.C., 2001.

JEMANEANU, Nina. *Ghid pentru bibliotecarul școlar*. București: Editura

Didactica și Pedagogica, 1974. 72p.

JINGA, Ioan. *Conducerea învățământului. Manual de management instituțional*.

București: Editura Didactica și Pedagogica, 1993.

PĂNISOARA, O.I. *Comunicarea eficientă*, Iași, Editura Polirom, 2003;

PERRETTI, D. A. (COORD.), *Tehnici de comunicare*, Iași, Editura Polirom, 2000

Material întocmit și prezentat în cadrul Cercului Pedagogic al Bibliotecarilor de către Pupeză Zoia Violeta, bibliotecar al Școlii Gimnaziale „Andrei Mureșanu” Cehu Silvaniei.

Sport, sănătate și mișcare

Clasa a IV-a – viitori școlari gimnaziali

Educația fizică, sportul și mișcarea sunt necesare și indispensabile în societatea de azi, societate statică, aglomerată de influența tehnologiei, care presupune ore multe petrecute în fața unui ecran.

Sportul îi antrenează pe școlari în respectarea regulilor de grup, le stimulează spiritul de echipă și fairplay, le dezvoltă un organism sănătos și o gândire „aerisită”, care îi va sprijini în formarea și dezvoltarea celorlalte laturi ale personalității.

Și fetele doresc să învețe alte jocuri sportive, care sunt introduse în programa școlară, în afară de volei, baschet. Fotbalul a devenit preferința lor și colaborează foarte bine cu băieții din clasă, fiind foarte perseverente în obținerea victoriei, indiferent de gen.

prof., **Amalia Szilagyi**

PROIECT DIDACTIC

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „Andrei Mureșanu,,

Data: 12.06.2019

Clasa: a VI-a A

Profesor: Vlășan Angela- Lăcrămioara

Obiectul de învățământ: Consiliere și orientare

Subiectul lecției: Tipuri de comunicare.

Tipul lecției: Formare de priceperi și deprinderi

Timp: 50 minute

Obiectiv fundamental: Însușirea unor cunoștințe teoretice despre cele trei tipuri de comunicare (agresivă, pasivă, asertivă) și aplicarea acestora în situații reale de viață.

Obiective operaționale

O1 – Elevii să definească termenul „comunicare”.

O2 – Elevii să enumere tipuri de comunicare, în funcție de diferite criterii.

O2 – Elevii să caracterizeze cele trei tipuri de comunicare: pasivă, asertivă, agresivă.

O3 – Elevii să expună într-un exercițiu practic informațiile dobândite.

O5 – Elevii să identifice propriul stil de comunicare.

Strategii didactice

- **Metode și procedee:** conversația, expunerea, exercițiul, explicația, jocul de rol
- **Mijloace didactice:** tabla, fișe de lucru, post-it
- **Forme de organizare:** frontale, individuale, pe grupe.

BIBLIOGRAFIE

Băban, A.(2009) Consiliere educațională Cluj Napoca: Editura ASCR

Drugaș, I.(2012) 100 de idei despre și pentru adolescenți, Oradea: Editura Primus

Vernon, A.(2006) Dezvoltarea inteligenței emoționale, Cluj-Napoca: Editura ASCR

Momentele lecției	Obiective	Tipuri de activități	Forme de organizare	Metode și procedee didactice
Moment organizatoric		Asigurarea climatului optim pentru desfășurarea activității și pregătirea materialelor necesare.	Frontală	Conversația
Captarea atenției și anunțarea temei (10 minute)	O1	Profesorul consilier coordonează un exercițiu de brainstorming, în urma căruia se va defini termenul „Comunicare” și în funcție de criterii oferite de profesor, elevii vor enumera diferite tipuri de comunicare. Dintre acestea, se va atrage atenția asupra comunicării agresive, pasive și asertive.	Frontală	Conversația Explicația
Dirijarea învățării (15 minute)	O3	Elevii vor fi împărțiți în trei grupuri. Fiecare grup va primi o fișă cu unul din cele trei tipuri de comunicare (anexa 1 – informații teoretice). Informațiile prezentate în anexe sunt lipsite de orice încadrare într-o anumită structură, ele fiind redactate ca „date brute”. Sarcina elevilor este de a le organiza și structura, astfel încât să fie ușor de învățat, dar mai ales de predat celorlalte grupuri. Astfel, în prima parte, fiecare grup va analiza informațiile date și în cea de-a doua parte, reprezentanți din fiecare grup vor preda propriu-zis informațiile, găsind cele mai eficiente metode.	Frontală Muncă în grup	Conversația Explicația Exercițiul Expunerea
(15 minute)	O4	Elevii vor fi împărțiți în echipe de câte doi. Aceștia vor primi o fișă cu o situație ipotetică (anexa 2). În funcție de cerință, ei vor crea un dialog care să evidențieze unul dintre cele trei tipuri de comunicare. La final, vor fi prezentate trei exemple (câte unul pentru fiecare tip de comunicare), evidențiindu-se avantajele comunicării asertive.	Munca în echipă	Jocul de rol Conversația
(8 minute)	O5	Elevii vor primi un chestionar de autoevaluare a stilului de comunicare. Ei vor analiza rezultatele și vor stabili dacă este cazul să își modifice stilul de comunicare.	Frontală Muncă individuală	Conversația Exercițiul
Feedback (2 minute)		Elevii vor desena pe un post-it starea de afectivitate care i-a caracterizat pe parcursul lecției (bucurie, tristețe, plictiseală etc.) și vor oferi feed-back profesorului.	Frontală	Conversația

Anexa 1 – Tipuri de copunicare

Comunicarea asertivă

(Hopkins, 2004)

Comunicarea asertivă reprezintă acea abilitate de a-și exprima propriile idei și emoții (pozitive sau negative) într-un mod onest, deschis și direct. Utilizând comunicarea asertivă ne recunoaștem drepturile respectând totodată și drepturile celorlalți. Ne sprijină în asumarea responsabilității pentru propriile noastre acțiuni, fără a judeca sau a da vina pe alții. Utilizând comunicarea asertivă putem face față unor situații conflictuale într-un mod constructiv, găsim soluții satisfăcătoare pentru ambii actori ai conflictului.

Fiecare dintre noi utilizează acest tip de comunicare din când în când, dar mai cu seamă în situațiile în care ne simțim vulnerabili sau nesiguri pe noi înșine. Tot în astfel de situații putem să utilizăm atât comportamentul de supunere, manipulativ sau chiar agresiv. Comportamentul asertiv este în contrast cu cel agresiv sau pasiv.

Avantajele utilizării comunicării asertive: ne ajută să ne simțim mai bine cu noi înșine, dar și alături de alte persoane; conduce la dezvoltarea unei relații bazate pe respect reciproc; crește stima de sine; ne ajută să ne atingem obiectivele; minimizează probabilitatea de a-i răni sau de a-i înstrăina pe cei din jurul nostru; reduce anxietatea; reduce riscul de a cădea victimele unor relații manipulative; susține deciziile și alegerile libere; ne permite o exprimare eficientă (atât verbală, cât și nonverbală) a gândurilor, emoțiilor, sentimentelor etc.

Unele persoane nu agreează acest tip de comunicare, considerând că utilizând comunicarea asertivă și implicit respectarea drepturilor celorlalți, nu pot obține întotdeauna ceea ce doresc.

Există șase caracteristici principale ale comunicării asertive și anume: contactul vizual (demonstrează interesul și denotă sinceritate); postura corpului (limbajul corpului se află în consens cu cele exprimate verbal, în acest fel se ușurează înțelegerea mesajului transmis); gesturile (să fie adecvate, potrivite pentru a sublinia ideea importantă); vocea (cu tonalitate și volum convingător și acceptabil, fără a face apel la intimidare); momentul utilizării (să fie în stabilit astfel încât să maximizeze impactul și receptivitatea celor din jur); conținutul (ceea ce se transmite să reprezinte propriile idei și emoții fără a încălca drepturile celorlalți).

Comunicarea agresivă

Comunicarea agresivă reprezintă acea formă de comunicare prin care ne exprimăm nevoile, dorințele fără a lua în considerare bunăstarea celor din jur (Cuncic, 2012). Persoanele care comunică într-o manieră agresivă sunt percepute ca fiind egoiste, nedorind să se compromită. Stilul agresiv de comunicare este asociat cu dorința de a face rău celor din jur, de răzbunare sau poate reflecta slaba dezvoltare emoțională.

În cadrul comunicării agresive se identifică adesea atacurile la persoană, de exemplu: „Tu niciodată nu petreci timpul cu mine!”.

Utilizarea unor argumente puterice în diferite conflicte, fără a lua în considerare alte opinii, este asociată adesea de către cel care adoptă acest stil ca fiind plin de entuziasm, interes, implicare profundă în discuție. Acest entuziasm poate duce cu ușurință la adoptarea unei comunicări agresive.

Comunicarea agresivă implică utilizarea forței, a unui nivel ridicat de iritabilitate, activism crescut sau a unui stil de gândire bazat „pe atac” și nu „pe apărare” (Rancer, 2006). Ostilitatea și agresivitatea verbală reprezintă două predispoziții distructive ale utilizării acestui tip de comunicare. Ostilitatea este caracterizată prin expresia negativismului, a resentimentelor sau suspiciunii, iar agresivitatea verbală face referire la asaltul asupra conceptului de sine, văzând în partenerul de discuție un adversar. Adoptarea unei comunicări agresive are ca scop provocarea unui disconfort psihologic (inducerea stării de umilire, rușine sau alte trăiri afective negative).

Cei care adoptă o comunicare agresivă sunt considerați mai puțin credibili, tind să dezvolte relații tensionate cu cei din jur și fac apel adesea la agresivitate fizică sau violență interpersonală.

În cadrul mesajelor de tip agresiv întâlnim adesea: tachinări, ridiculizări, amenințări, injurii, comparații negative, mesaje nonverbale agresive (mimică și gestică), dispreț, epitete rasiale etc. (Rancer și Avtigis, 2006). Aceste tipuri de mesaje au ca scop atacul asupra conceptului de sine al interlocutorului și nicidecum soluționarea conflictului.

Comunicarea pasivă

Comunicarea pasivă este o formă de exprimare inefficientă și maladaptativă. În cadrul acestui tip de comunicare expeditorul este incapabil să-și exprime gândurile sau opiniile, fiind limitat de frica de a se confrunța cu ceilalți (Cuncic, 2012). Persoanele care adoptă un astfel de stil consideră că nu merită să-și expună opiniile, dorințele.

Adesea comunicarea pasivă este asociată cu o stimă de sine scăzută a celui care o adoptă (<http://www.learn.geckinterview.com>). O astfel de persoană consideră că nu merită să-și exprime propriile gânduri, emoții. Adoptarea comunicării pasive duce la apariția unor conflicte emoționale interne, stima de sine scăzând continuu. De asemenea, poate duce la anxietate, furie, depresie și neajutorare (Cuncic, 2012).

S-a demonstrat faptul că acest tip de comunicare este rezultatul suprimării emoționale încă de la o vârstă foarte fragedă. Modalitatea de exprimare în cazul comunicării pasive este caracterizată de: prezența unor propoziții lungi și incoerente; flux ideatic ezitant, plin de pauze; prezentarea scuzelor într-un mod impropriu cu o voce moale și instabilă; expresii precum: „dacă nu ar fi prea multe probleme...” sau cuvinte precum „poate”, „âm”, „un fel de...”; voce monotonă, justificări frecvente etc. (<http://www.dulwich-suzhou.cn>).

Stilul de gândire al persoanelor care comunică pasiv se poate încadra în tipologia „Eu nu prea contez”, „Emoțiile, trebuințele și gândurile mele sunt mai puțin importante decât ale voastre.”, „Oamenii vor spune cea rău despre mine.”, „Dacă spun nu, poate am să supăr pe cineva și voi fi responsabil pentru acest lucru.” (<http://www.dulwich-suzhou.cn>).

Adoptând comunicarea pasivă lăsăm alte persoane să ia decizii în locul nostru, nu suntem onești cu privire la emoțiile pe care le exteriorizăm, suntem intimidati, introvertiți, considerând adesea că menirea noastră este de a nu face niciodată pe nimeni să se simtă incomfortabil sau nemulțumit (<http://suite101.com>).

Comunicarea pasivă duce la reprimarea furiei și a frustrării, fapt ce diminuează extrem de mult posibilitatea apariției emoțiilor pozitive. În multe cazuri comunicarea pasivă devine agresivă, existând astfel un stil de comunicare distinct, numit comunicare pasiv-agresivă.

Anexa 2– Citiți cu atenție următoarea situație:

Andrei este unul dintre elevii silitori din clasa a VI –a A. El își pregătește lecțiile coresponsabil în fiecare zi. Mihai, colegul său de bancă, știind acest lucru, îi ia din ghiozdan caietul de limba română și copiază tema, fără ca Andrei să bănuiască ceva. La ora Limba română, profesorul verifică temele pentru acasă și observă că cei doi colegi de bancă au teme identice. Astfel, profesorul îi notează în caietul clasei, și le atrage atenția că la următoarea abatere vor fi sancționați.

În pauză.....

Cerință:

Grupul 1 - Continuați povestea printr-un dialog care să exprime emoțiile lui Andrei prin intermediul comunicării asertive

Grupul 2 - Continuați povestea printr-un dialog care să exprime emoțiile lui Andrei prin intermediul comunicării pasive

Grupul 3 - Continuați povestea printr-un dialog care să exprime emoțiile lui Andrei prin intermediul comunicării agresive

Porți deschise către ceilalți

Diversificarea și permanentizarea unor activități educaționale școlare sau extrașcolare desfășurate cu elevii, la clasă, la nivel de școală sau în afara ei, trebuie să ducă, în timp, la dezvoltarea lor cognitivă, la formarea unor competențe ce pot îmbunătăți abilitățile lor creative, la crearea unui mediu propice de dezvoltare și formare a personalității lor, la oferirea unor modele de urmat în educația pentru viață.

Obiectivul principal al artterapiei, potrivit Ioanei Drugaș, urmărește folosirea creativității în ameliorarea și restabilirea echilibrului vieții deoarece oferă calea de acces către sine, bazându-se pe spontaneitatea expresiei, pe exprimarea emoțiilor prin comportamente non-verbale și pe depășirea barierelor de comunicare. Stimularea și educarea creativității în perioada școlarității se poate realiza în funcție de multitudinea influențelor care vin fie din interiorul școlii fie din exterior și care sunt exercitate asupra elevilor. În acest sens, se recomandă a se avea în vedere următoarele aspecte: jocul, muzica, dansul popular sau modern, pictura, desenul, colajul, dramatizarea, metode sau tehnici preferate de copii în desfășurarea activității educaționale sub orice formă-frontală, în perechi, pe grupe etc, în scopul atingerii anumitor obiective, a dobândirii unor competențe specifice. Atât competențele generale, cât și cele specifice au la bază acțiuni care duc la dobândirea de noi achiziții care polarizează cu mai multe discipline.

Prin activități școlare, extrașcolare, cercuri de lectură, exerciții de redactare, cum ar fi redactarea de scurte texte narative, descriptive, dialogate ori lirice, ateliere de creare de desene, tablouri ori colaje, dramatizare a unor scenete sau joc de rol, emoții, gânduri, sentimente și întâmplări au fost exprimate în mod uimitor și corespunzător cerințelor, exersându-se astfel comportamente emoționale potrivite. În funcție de obiectivele propuse, sesiunile creativ-expresive sunt stabilite pe termen scurt sau lung, de la o activitate la alta, desfășurate pe o perioadă de la o oră la câteva zile.

Urmărind dezvoltarea funcției comunicative a creativității, în cadrul activităților dintr-un proiect educațional destinat elevilor, se recurge, de regulă, la tehnicile specifice artterapiei, deoarece ele facilitează exprimarea emoțiilor în manieră verbală, dar mai ales în manieră non-verbală și îi determină pe copii să fie activi, să aibă curajul să se implice într-un proces de schimbare și să încerce rezolvarea propriilor probleme într-un mod care să echilibreze ceea ce fac, cu ceea ce gândesc și cu ceea ce simt. Este deja recunoscut faptul că artterapia este formată din patru terapii specifice: terapia prin desen, modelaj și colaj, dramaterapia, terapia prin mișcare și dans și meloterapia. Utilizarea acestora, cât și a tehnicilor expresiv-creative ajută la eliminarea blocajelor, iar

copiii își pot *"dezvălui direct sau simbolic sentimentele, trăirile și credințele, într-un mod deschis, care duce la integrarea și dezvoltarea personalității"* (Mitrofan, 2008, p. 232). În acest fel, fiecare elev devine pentru celălalt *„o fereastră ce oferă o altă perspectivă asupra realității, un spațiu privilegiat în care orice membru al grupului se poate întâlni cu sine într-o altă ipostază"* (Badea, 1999, p. 16).

Pornind de la ideea că tehnicile artterapeutice pot fi inserate în procesul didactic, a prins contur un proiect de parteneriat educațional cu tema **„PORȚI DESCHISE CĂTRE CEILALȚI”**, încheiat între școala inițitoare a proiectului și alte școli gimnaziale din localitate, cu perioada de desfășurare 18-22 decembrie a fiecărui an și s-a convenit încheierea unui protocol de colaborare, cu respectarea următoarelor clauze:

Scopul proiectului:

- promovarea dialogului și a comunicării între elevii din școli diferite,
- promovarea valorilor culturale și a specificului școlii,
- dezvoltarea cooperării și a colaborării între cadre didactice din unități diferite.

În acest scop, părțile convin de comun acord să organizeze și să realizeze un program educativ în interesul elevilor.

Obligațiile părților

Școala inițitoare:

- se obligă să pună la dispoziție baza didactico-materială în realizarea activităților de interes comun,
- să promoveze și să mediatizeze în rândul elevilor activitățile prevăzute în acest protocol,
- să sprijine organizarea unor expoziții tematice, în școală, cu lucrări ale elevilor (cvintete, eseuri, desene, colaje, afișe).

Școlile partenere:

- se obligă să participe la activitățile desfășurate în cadrul acestui proiect,
- să popularizeze activitățile desfășurate în rândul elevilor, cât și rezultatele acestora.

Denumirea proiectului: **„PORȚI CĂTRE CEILALȚI”**

Domeniul de educație în care se încadrează: Limba și literatura română, educație plastică

Motto-ul proiectului: *”Copiii doar cred că sunt diferiți, însă ei sunt copii și atât.”*

Prezentare:

În cadrul acestui proiect s-a dorit promovarea valorilor școlii, legarea de noi prietenii, inițierea unui schimb de experiență, dezvoltarea simțului artistic, scoaterea la lumină a cât mai multor autori din

literatura română și literatura universală, ancorarea în trecutul și prezentul nostru.

Se știe că școala trebuie să se angajeze într-un dialog permanent și autentic cu societatea, străduindu-se să stabilească legături între nevoile educaționale, disponibilitățile intelectuale ale elevilor și perspectivele de dezvoltare ale societății. În acest sens, colaborarea dintre elevii și profesorii diferitelor școli nu este un gest spontan, ci este o activitate planificată, bine organizată, conștientă, susținută, îndreptată spre problemele actuale ale tinerei generații. Ilustrând realitățile vieții lor cotidiene, activitățile specifice școlii, familiei și comunității din care fac parte, diversele forme de exprimare ale copiilor dobândesc rol formator în conturarea personalității lor, dar demonstrează totodată și latura distractivă, interactivă și modelatoare a învățării.

Activitățile din cadrul acestui parteneriat au contribuit la dezvoltarea sensibilității artistice a elevilor, dar au și întregit activitatea educativă a școlii, printr-un surplus de informații în bagajul elevilor, completând, în condițiile date, și educația acestora.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- să descopere specificul vieții din alte școli printr-o relaționare armonioasă cu alți elevi,
- să își exerseze abilitățile de comunicare asertivă, să își afirme drepturile de cititori, să comunice, să își promoveze propria persoană, dar să îi susțină și pe ceilalți din grup,
- să cultive dragostea față de literatura română, față de educația plastică;
- să participe la intercunoaștere prin intermediul produselor activităților desfășurate de ei;
- să găsească modalități variate de exprimare a gândurilor și sentimentelor privitoare la anumite teme de interes comun prin intermediul creațiilor literare și plastice;
- să realizeze recitări de poezii/cvintete, apelând la spontaneitate, creativitate,
- să fie motivați să comunice cu și despre sine, depășind timiditatea și emoțiile, devenind sociabili, eliberându-se de tensiuni și emoții negative.

Motivația propunerii activității:

Trăind într-o societate care pare să estompeze tot mai mult creativitatea și să ofere informația ca pe un lucru simplu de aflat, acest proiect a venit să sprijine inițiativa profesorului de limba română în a stârni ideile creatoare ale elevilor și a le cizela exprimarea artistică. Profesorul de limba română, se știe, are rolul de a atrage elevii în organizarea de

activități extracurriculare de consolidare a comportamentelor dezirabile și de oferire a unor modele pozitive pentru viață. Bineînțeles că noi, ca dascăli, avem datoria de a îndruma pașii elevilor spre creație, de a le trezi curiozitatea față de un anumit gen de carte, față de tradițiile și obiceiurile locale. Proiectul a pornit de la ideea că nu trebuie să li se impună nimic elevilor, ci dimpotrivă să li se propună diferite tipuri de activități care să le dea senzația de exprimare liberă prin utilizarea tehnicilor artterapeutice cunoscute și informându-i că rezultatul final este mai puțin important și că activitatea în sine primează.

RESURSE:

Umane: Elevii claselor a V-a, profesorii de limba română, părinți (indirect).

Materiale: videoproector, panouri de expunere, coli, carioca, flip-chart, cărți.

De timp: de gândire și cercetare- o săptămână, de prezentare a rezultatelor- o zi.

Procedurale: activități practice în perechi sau pe grupe, dezbateri, lucrări individuale sau colective, vizionări de filme (PPT-uri sau documentare).

PRODUSE FINALE:

Prezentarea referatelor, eseurilor, creațiilor literare, desenelor și a power point-urilor.

Expoziție cu lucrările copiilor.

EVALUARE: analiza produselor activității: ciorchine, cvintet, desene, colaje, afișe, chestionarea, realizarea unui colaj cu lucrările elevilor.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- îmbunătățirea capacității de exprimare orală și scrisă;
- schimbul de experiență dintre elevi din școli și medii diferite;

ACTIVITĂȚI

Sectiunea 1: Expoziție desene-colaje: "DREPTURILE CITITORULUI"

Sectiunea 2: Prezentări power point: "Crâmpêie din viața unor autori"

Sectiunea 3: Creații literare: „Colivia mea cu vise”- prezentarea unor compuneri făcute de elevi pornind de la diferite teme studiate (texte în limba română și în franceză sau engleză);

Sectiunea 4: Extindere: Referate, eseuri cadre didactice: "Lectura ca abilitate de viață".

Prof., Mureșan Luminița

Rapsodii de toamnă,

George Topîrceanu

A trecut întâi o boare
Pe deasupra viilor,
Și-a furat de prin ponoare
Puful pădărilor.

Gâze, flori întârziate!
Muza mea satirică
V-a-nchinat de drag la toate
Câte-o strofă lirică.

S-a ivit pe culme Toamna,
Zâna melopeelor,
Spaima florilor și Doamna
Cucurbitaceelor...

Proiect realizat de clasa a IV-a, Prof. înv. primar,

Rogoz Gabriela Anamaria

Un inventator român - Traian Vuia

Clasa a IV-a – viitori inventatori români

ACTIVITATI ORGANIZATE

Clasa a VIII-a B, 2018-2019

1. ZIUA EDUCAȚIEI

diriginte, prof., Năprădean Alina

2. CENTENARUL MARII UNIRI.

Întregul an 1918 este un an deosebit de important pentru istoria românilor, bogat în evenimente care ne-au marcat destinul: încheierea Primului Război Mondial și unirea provinciilor cu România. La început a fost realizată unirea Basarabiei cu România, în 27 martie 1918, mai apoi a Bucovinei cu România, în 28 noiembrie 1918, iar toate acestea au culminat cu unirea Transilvaniei cu Țara Mamă România, la 1 decembrie 1918.

Sub logo-ul Centenarului - Sărbătorim împreună - 1918-2018, elevii clasei a VIII-a B au realizat cu dăruire și cu multă pricepere, în perioada 07-15 noiembrie 2018, ecusoane și drapele care au fost acordate cu ocazia Zilei Scolii cadrelor didactice și elevilor din școala. Activitățile desfășurate au fost dedicate Centenarului Marii Uniri.

Activitățile realizate în colaborare cu elevii clasei a VIII-a B au constatat în:

- * Confectionarea de ecusoane/drapele.
- * O petrecere în familie – scenetă

Desenul-artă și simplitate

Uniți la sport, dar și la distracție!

“Bun rămas” clasa a VIII-a

Prof., Amalia Szilagyi

ECOLOGIZARE

Sărbătorim România –Centenar

Activitate practică „Sticlule vesele”, cântece și dans popular

Grădinița Motiș

Prof., Panait Anamaria/ Pușcaș Monica

A sosit Moș Nicolae la Grădinița Motiș!-Donații jucării Șc. Gim. „Andrei Mureșanu”

Dir. Prof., Mureșan Luminița/ prof., Epan Fica Geta

Ed. Prof., Panait Anamaria/ prof., Pușcaș Monica

CENTENAR DECEMBRIE 1918- DECEMBRIE 2019

FLASH MOB - noiembrie 2018

PARADA PORTULUI POPULAR

Activități organizate de conducerea, cadrele didactice și personalul școlii

Marșul CENTENAR-activitate desfășurată în cadrul "Zilelor școlii"

Autobuzul CENTENAR-activitate desfășurată în cadrul "Zilelor școlii"

Serbare tradițională “Mândră-i Sara de Crăciun”-Grădinița Motiș

Ed. Prof., Panait Anamaria/ prof., Pușcaș Monica
Campanie umanitară SNAC -Hăinuțe, dulciuri și încălțăminte-
Colaboratori Primăria Cehu Silvaniei; Comunitatea locală

Clipe minunate alături de oameni dragi

În preajma Sfințelor Sărbători de Crăciun, cu ocazia inspecției speciale pentru obținerea gradului didactic I, elevii clasei a IV-a B de la Școala Gimnazială

Andrei Mureșanu sub îndrumarea doamnei înv. Horotan Ancuța au desfășurat, în cadrul orelor de curs o oră de educație civică “altfel”.

Subiectul activității a fost “TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE IARNĂ DIN ZONA NOASTRĂ”. Pornind de la semnificația cuvintelor **tradiție** și **obicei** copiii le-au prezentat invitațiilor, cu lux de amănunte, câteva tradiții și obiceiuri de iarnă din zona noastră precum: “Pregătirea bradului”, “Sosirea Moșului”, “Umblatul cu colinda”, (Crăciun) “Sorcova”, “Plugușorul”, “Mascații” (Anul Nou) etc.

La finalul activității, elevii îmbrăcați în straie populare au prezentat un scurt program artistic în concordanță cu tema zilei. Invitații au fost plăcut surprinși de prestația elevilor. Copiii le-au oferit invitațiilor mici suveniruri, figurine din ipsos cu motive de Crăciun pictate de mânuțele lor harnice.

Câteva momente din timpul activității au fost immortalizate în fotografiile următoare:

prof. înv. primar, HOROTAN ANCUȚA

MĂRTIȘOARE CENTENAR

CLS. A VIII-A A

WORK SHOP „SĂRBĂTORIM ZIUA MĂMICILOR

În data de 8 martie 2019, Grădinița cu Program Normal Motiș, din cadrul Școlii Gimnaziale „Andrei Mureșanu”, a organizat și desfășurat workshop-ul cu tema „Sărbătorim ziua mămicilor”.

În cadru festiv, mămici, preșcolari și doamnele educatoare Anamaria Panait și Pușcaș Monica au derulat activitatea „care a inclus o parte artistică cu cântece, poezii și dans dedicate acestei sărbători, cât și o parte practică- „Tablou cu flori”-”, realizat din materiale reciclabile, mama împreună cu copilul.

Scopul activității a fost de creare a unui mediu relaxant, prietenos, relaționare cu părintele în mediul educațional, cât și familiarizarea părinților cu specificul activităților desfășurate la grupă.

*Prof., Panait Anamaria
Prof., Pușcaș Monica*

COMBATE BULLINGUL

Proiect județean în parteneriat cu CJRAE Sălaj și
Inspectoratul Județean de Poliție Sălaj

O incursiune în trecut

Pentru a diversifica activitățile din Programul Național „Să știi mai multe să fii mai bun” 15.04.2019-19.04.2019, am decis de comun acord cu părinții și clasa la care sunt diriginți să încheiem săptămâna cu o excursie de două zile având itinerariul Cehu Silvaniei-Bistrița-Sighișoara-Bran. A fost ca o evadare din prezent și ca o incursiune în trecut deoarece am vizitat două case memoriale a doi mari scriitori români: Liviu Rebreanu și George Coșbuc – locuri în care copii au fost foarte încântați să descopere noi informații despre cele două personalități ale literaturii române.

Ne-am continuat apoi drumul spre Cetatea medievală Sighișoara curioși să descoperim locuri și pesage unice călcând pe urmele înțaiților noștri. Am fost cu adevărat uluiți de măreția acestei cetăți care ne-a primit cu brațele deschise să o explorăm și să-i cunoaștem istoria și locuitorii ei. Călătoria cu trenulețul prin tot orașul a fost nemaipomenită - ne-am simțit cu adevărat speciali, deoarece toți trecătorii ne salutau zâmbind.

Mare ne-a fost satisfacția, când spre seară am zărit prin geamuri luminile aprinse la Cetatea Rupea și Castelul Bran. Obosiți însă ne-am cazat în Bran-Moieciu, unde gazda foarte ospitalieră ne-a așteptat cu o cină delicioasă. Mulțumiți, am adormit cu gândul la minunatul castel pe care urma să-l explorăm dimineață

prof., Vaida Ancuța-Mirela
Școala Gimnazială „Andrei Mureșanu”
Cehu Silvaniei

După un mic dejun copios, ne-am urcat fericiți în microbus pentru a fi primii vizitatori ai impozantului castel Bran care ne-a uimit prin deosebita sa arhitectură medievală și prin faptul că a fost construit pe o stâncă. Era un furnicar de oameni de diferite naționalități prin preajma castelului ce așteptau curioși să li se deschidă porțile pentru a-l vedea și în interior. Copiii au profund impresionati de toată istoria edificiului și au privit cu mare interes fiecare pârțică a lui. Popasul de la castel ne-a alimentat și mai mult gustul pentru istorie, astfel încât n-am rezistat să nu ne oprim și la Cetatea medievală Rupea și vechea Cetate daco-romană Cumidava – Râșnov. Acolo ne-am simțit nemaipomenit decoperind atât vestigiile strămoșilor noștri cât și peisajele de vis care ne tăiau răsufllarea - o adevărată încântare a naturii.

A fost o călătorie extraordinară în timp pe care nu o vom uita niciodată, deoarece ne-a îmbogățit cultural și spiritual într-un mod cu totul aparte.

CHIMIȘTI ÎN BUCĂTĂRIE

Era o zi frumoasă de mai. Pentru mine și dragii mei colegi, Marian și Erik, avea să urmeze o zi plină de peripeții, urma să participăm la Festivalul Național al Științei, îndrumați de d-na profesoară Astaliș Ioana.

Emoțiile ne copleșeau pe platoul de marmură, din Zalău, unde se desfășura festivalul. Lumea era agitată, copiii mici erau speriați, iar noi eram muți de emoție, iar când avea să urmăm, emoțiile nu mai aveau limite.

Deși nu a ieșit totul cum ne doream, noi câștigând locul trei, însă am considerat că am fost mai castigați prin simpla participarea la acest frumos festival.

Echipa participantă: Coste Marian, Horincar Bianca și Laszlo Erik. Profesor: Astaliș Ioana.

Articol redactat de eleva Horincar Bianca, cls. a VIII-a A, alături de colegii Coste Marian și Laszlo Erik.

DIPLOME, PREMII ȘI MENȚIUNI

RUGBY: Punct final în competițiile școlare oficiale de rugby, în anul școlar 2018-2019

Complexul Sportiv de la Izvorani a găzduit fazele finale naționale ale Olimpiadei Gimnaziilor, în timp ce la Galați, respectiv Bârlad s-au desfășurat fazele finale la Olimpiada Națională a Sportului Școlar pentru ciclul primar și liceal.

Competițiile au început în toamna anului trecut cu fazele pe școală, sector, municipiu, județ și zonă unde zeci de echipe reprezentative școlare din Transilvania Nord, au luptat pentru a ajunge la fazele finale mai sus amintite.

Pentru Olimpiada gimnaziilor Școala Gimnazială „A. Mureșanu” din Cehu Silvaniei județul Sălaj (antrenor prof., **Moldovan Sergiu**) a luat la faza națională ocupând locul VI.

Articol apărut în OBSERVATORUL de CLUJ

TABEL NOMINAL CU ELEVII CLASELOR V- VIII DISTINȘI CU PREMII ȘI MENȚIUNI LA OLIMPIADE ȘI CONCURSURI ȘCOLARE

An școlar: 2018-2019

Istorie/Geografie

Nr. crt.	NUME ȘI PRENUME ELEV	Clasa	Disciplina	Concursul	Faza națională/regională/județeană	Premiul
1.	NĂPRĂDEAN MARISIA	a V-a B	Geografie	Concursul Național de Geografie„TERRA” MICA OLIMPIADA	Faza națională	Premiul I
2	NAPRADEAN MARISIA	a V-a B	Geografie	Concursul Național de Geografie„TERRA” MICA OLIMPIADA	Faza județeană	Premiul II
3.	BOLDAN DENIS	a VII-a A	Geografie	Concursul Național de Geografie„TERRA” MICA OLIMPIADA	Faza județeană	Mențiune
4.	PINTEA DANIEL-GEORGE	a VIII-a A	Istorie	Olimpiada de Istorie	Faza județeană	Mențiune
5.	SILAGHI TANIA - MARIA	a VIII-a B	Geografie	Olimpiada de Geografie	Faza județeană	Mențiune
6.	NAPRADEAN MARISIA CREAȚIE LITERARĂ	a V-a B	Istorie	Concursul național „VASILE LUCACIU-UN CREZ, UN DESTIN, O LUME, Ediția I	Faza națională	Premiul III
7.	GAVRA DAVID CREAȚIE LITERARĂ	a V-a B	Istorie		Faza națională	Mențiune
8.	TĂMAȘAN SONIA – AI-SHA CREAȚIE LITERARĂ	a VI-a A	Istorie		Faza națională	Premiul II
9.	BLAGA ADINA CREAȚIE PLASTICĂ	a VI-a A	Istorie		Faza națională	Premiul III
10.	VOIE FLORINA CREAȚIE PLASTICĂ	a VIII –a B	Istorie		Faza națională	Premiul II
11.	PUPEZA MIHAELA CREAȚIE PLASTICĂ	a VIII –a B	Istorie		Faza națională	Premiul III
12.	ZOICAȘ RAUL CREAȚIE PLASTICĂ	a VIII –a B	Istorie	EUROPA UNITĂ - EUROPA NOASTRĂ Concurs Regional	Faza națională	Mențiune
13.	VĂRGAȘ RALUCA CREAȚIE LITERARĂ	a VI-a A	Istorie		Faza regională	I
14.	TĂMAȘAN SONIA CREAȚIE LITERARĂ	a VI-a A	Istorie		Faza regională	II
15.	NAPRADEAN MARISIA CREAȚIE PLASTICĂ	a V –a B	Istorie		Faza regională	I
16.	TARBA ALINA GA-BRIELA CREAȚIE PLASTICĂ	a VI-a B	Istorie		Faza regională	II
17.	BOCUȚ FLAVIA DELIA CREAȚIE PLASTICĂ	a VIII –a B	Istorie		Faza regională	III
18.	BRATA DENISA CREAȚIE PLASTICĂ	a VII –a B	Istorie		Faza regională	Mențiune

"Terra" Participare, faza națională

Eu mă numesc Năprădean Marisia și sunt elevă în clasa a VI-a B.

Cu un an în urmă am participat la Concursul Național „TERRA”- MICA OLIMPIADĂ DE GEOGRAFIE, pentru clasele V-VII.

Primele etape ale concursului, adică etapa pe școală și cea locală, au fost desfășurate în școala în care studiez. Datorită faptului că am luat punctaje foarte bune la aceste etape, am trecut la un alt nivel al concursului, participând la faza județeană.

Faza județeană a fost susținută la Zalău, municipiul județului Sălaj. La finalul zilei participării mele la faza județeană, am aflat că am obținut printre cele mai bune cinci punctaje din județ, fapt ce mă trimitea la faza națională.

După câteva luni de pregătire intensă, eu alături de părinții mei am mers la Colegiul Național „Silvania” pentru a susține ultima și cea mai grea etapă a concursului „Terra”, etapa națională. La încheierea acestei faze am obținut punctajul maxim, reprezentându-mi școala și familia fără de care nu aș fi putut ajunge la această performanță.

NĂPRĂDEAN MARISIA

Olimpiada de istorie și Concursul Național de Geografie “TERRA”

Participarea la olimpiada de istorie a reprezentat pentru mine o realizare extrem de importantă din punct de vedere al dezvoltării mele în materie de cunoștințe și nu în ultimul rând, ca persoană.

Efortul, timpul și devotamentul pe care le-am investit în această olimpiadă s-au meritat din plin deoarece mi-au fost deschise noi orizonturi, mi-am schimbat percepția asupra concursurilor școlare și am avut parte de experiențe de neuitat. Toate acestea au rezultat într-o mențiune la etapa județeană de care sunt foarte mândru și îmi voi aminti de aceasta cu multă bucurie acum încolo.

O altă experiență minunată și o reușită foarte importantă din parcursul meu în ciclul gimnazial este rezultatul obținut la Concursul Național de Geografie “TERRA”, mai precis mențiune la etapa națională. Acest rezultat l-am obținut acum 3 ani, în clasa a VI-a, când nici măcar nu visam la participarea la faza națională. O astfel de reușită m-a costat multe nopți târzii, sesiuni lungi de învățat și dosare întregi pline cu exerciții. Pentru toată munca depusă atunci nici nu mă gândesc să spun că îmi pare rău, deoarece și această experiență mi-a dezvoltat capacitatea de învățare și a contribuit la formarea mea ca persoană.

În încheiere, aș dori să menționez că aceste două succese i se datorează profesorului meu îndrumător, doamna Năprădean Alina căreia îi mulțumesc pentru munca depusă și implicarea sa, iar pentru celelate rezultate obținute la alte materii doresc să le mulțumesc pe această cale tuturor cadrelor didactice din Școala Gimnazială „Andrei Muresanu” Cehu Silvaniei.

PINTEA DĂNUȚ
Clasa a VIII-a A

OLIMPIADA DE GEOGRAFIE

Mă numesc Silaghi Tania-Maria, am fost eleva școlii Gimnaziale „Andrei Mureșanu” Cehu Silvaniei. În acești patru ani de gimnaziu, în care am fost îndrumată de o dirigintă minunată, Năprădean Alina-Maria, am avut ocazia de a participa la multe olimpiade și concursuri, printre care și olimpiada de geografie, faza județeană.

Am ajuns în sala de clasă unde se susținea olimpiada. Eram cuprinsă de emoții și de gânduri nemătrăite. Toți așteptăm sosirea subiectelor, iar în clipa primirii subiectului aveam sentimentul de bucurie că în sfârșit a sosit. Am aruncat o privire peste subiect, iar apoi am început să îl rezolv. Timpul a trecut repede.

După predarea subiectului, am fost ușurată în privința aceasta, parcă mi se luase o piatră de pe inimă, fiindcă eu eram foarte stresată în legătură cu olimpiada. Am plecat spre ieșire și am așteptat până ce colegul meu a venit. Apoi a venit doamna dirigintă, profesoara de geografie, am discutat subiectul și am plecat acasă.

Cu două zile după susținerea olimpiadei m-a anunțat doamna dirigintă, că eu am luat mențiune. Eram extrem de fericită, iar dânsa extrem de mândră de mine. După această etapă a vieții mele de școlar, am realizat că totul se poate îndeplini, deoarece eu chiar mi-am dorit să ajung acolo.

SILAGHI TANIA-MARIA

Clasa: a VIII-a B

Geografia între pasiune și necesitate

Geografia este, în primul rând, o modalitate de a privi realitatea în mod sintetic și de a te raporta la ea prin intermediul relațiilor dintre persoana umană și locul în care trăiește. Geografia este știința care studiază relieful, terenurile, trăsăturile, locuitorii și fenomenele Pământului. O traducere literală ar fi „să descrii sau să scrii despre Pământ”. Prima persoană care a folosit cuvântul „geografie” a fost Eratosthenes (276—194 î.Hr.). Geografia modernă este o disciplină cuprinzătoare care încearcă să înțeleagă Pământul cu toate complexitățile sale naturale și artificiale — nu doar unde sunt obiectele, dar și cum au fost create și cum vor fi.

Experiența mea în lumea geografiei a fost deosebită: atunci când doamna profesoară ne-a adus informații despre Concursul Național de Geografie „Terra” mi-am dorit să particip deoarece geografia este una dintre materiile mele preferate! Deși știam că nu va fi ușor, am dorit să particip pentru că voiam să pătrund cât mai adânc în profunzimea geografiei, să descopăr taine, informații interesante despre Asia și Africa. Am primit toate informațiile necesare, fișe de lucru și explicații utile de la doamna profesoară. Nu-mi rămânea decât să muncesc, să rezolv fișe, să citesc... După multe ore de pregătire atât sub observația doamnei profesoare, cât și individual, acasă, am obținut rezultate frumoase atât la etapa pe școală cât și la etapa județeană.

Participarea mea la Concursul Național de Geografie „Terra”, a reprezentat o experiență deosebită, o bucurie și o onoare pentru mine să reprezint școala.

Subiectele au fost interesante, dar și dificile, necesitau multă atenție, concentrare și informații bine însușite despre cele două continente.

Aș repeta această experiență, mai ales pentru că am obținut un rezultat frumos care m-a motivat, dar și pentru că am pătruns mai adânc în tainele geografiei îndrumat de doamna profesoară Năprădean Alina, care m-a impresionat în mod special cu blândețea, profesionalismul și răbdarea de care dă dovadă. Sper ca pe viitor să am rezultate la fel de bune!

Viața de școlar reprezintă o experiență unică, pe care atunci când o trăiești nu o apreciezi la adevărata valoare, dar mai târziu, privind înapoi cu nostalgie realizezi frumusețea clipelor petrecute alături de colegi și profesori.

Boldan Denis-Ștefan, clasa a VIII-a A

Mon expérience à l'Olympiade de langue française

Je m'appelle Larisa, j'ai 14 ans et je suis élève en huitième classe. L'année dernière a été très difficile, mais j'ai eu de nombreuses réalisations. Une de mes plus grandes réalisations a été l'olympiade de français. Je me suis préparé un semestre entier pour la première étape, qui s'est déroulée dans notre école, et heureusement je me suis qualifié pour la phase suivante.

Pour la deuxième étape, je me suis préparé intensément, mon professeur est devenu plus impliqué et j'ai fait des classes supplémentaires. Elle a eu lieu à Zalău, dans une école que je ne connaissais pas et où je ne connaissais personne à l'exception d'une amie qui a été qualifiée aussi et de mon professeur qui nous a accompagnés à la porte de la salle d'examen. Je suis entrée dans la salle et les superviseurs nous ont placés dans les pupitres en ordre alphabétique, et le fait que mon amie soit dans le même pupitre que moi était une surprise. Ils nous ont donné des feuilles d'examen, j'avais de plus en plus d'émotions et je sentais mon cœur battre plus vite. Après cela ils nous ont donné les sujets ... à partir de là le vrai combat a commencé. C'était juste moi avec mon feuille. Nous avons eu deux heures à la disposition qui ont passé très vite. Puis nous avons quitté la salle, pour nous rencontrer notre professeur de français qui nous attendait très curieuse dans le hall. En récompense, nous sommes allées manger de la pizza et nous en avons beaucoup parlé.

La soirée de notre retour à la maison, l'enseignant nous a communiqué les résultats. J'étais très fière de moi quand j'ai reçu mon résultat, mais un peu déçue, parce que je ne me suis pas qualifiée à la dernière étape. J'étais à la deuxième place, avec une différence de seulement 4 points par rapport à la première place. Finalement j'ai trouvé cette expérience merveilleuse.

C'était l'occasion que j'ai beaucoup mûri. À l'avenir j'aurais plus d'ambition pour arriver à l'étape nationale. Je me sens une élève très chanceuse grâce à mes professeurs qui s'impliquent dans la vie de chaque élève!

Lăpuște Larisa-Bianca - clasa a VIII-a A

Liber la idei, gânduri, sentimente...!

Într-o societate în care creativitatea copiilor e tot mai mult îngrădită din cauza tehnologiei, a gadgeturilor care răpesc copiii dorința de a gândi și de a crea, putem exclama: e vremea să te afirmi, copile! "Exprimă-te liber!" e concursul care le dă copiilor și tinerilor această ocazie, concurs organizat de Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională Sălaj în parteneriat cu Inspectoratul Școlar județean Sălaj și Consiliul Județean Sălaj. Iată câteva impresii, gânduri ale elevilor participanți la acest concurs:

"Am așteptat ziua concursului cu nerăbdare și, în sfârșit, a sosit! Eu și cei trei colegi minunați de clasă eram doar un pic emoționați când am pornit spre Zalău, însă când am intrat în sala de concurs, emoțiile s-au amplificat. În câteva momente am aflat ordinea intrării pe scenă, am fost fericiți deoarece eram ultimii și câștigam un pic de timp pentru a repeta în ...baie. S-a prezentat prima scenetă, apoi au urmat altele și altele... Timpul a trecut nespus de repede în compania unui atât de mare de elevi din județ și momentul intrării în roluri a sosit.

Pentru prima dată aveam un sentiment de fericire, bucurie și libertate la un loc, pentru că eram liberi, așa cum spunea concursul, să ne exprimăm opinia, să spunem ceea ce credem și ceea ce simțim. Am ieșit

în față, am prezentat sceneta compusă de noi și am așteptat jurizarea.

Într-un final, după multe deliberări, a avut loc și festivitatea de premiere. Cu sufletul plin de emoții, am așteptat să auzim numele școlii noastre, la început printre mențiuni, apoi am sperat la un premiu, al treilea, al doilea, dar nu, s-a strigat premiul I și numele școlii noastre: "Andrei Mureșanu" Cehu Silvaniei. Însă nu echipa mea, a noastră, a clasei a VII-a a fost cea câștigătoare, ci o altă echipă din școală. Dar nu mai conta acest lucru, ci faptul că școala noastră era pe podium. Suntem mândri să fim parte a acestei școli și ne propunem ca anul viitor să fim mai buni, mai creativi, mai inspirați," a mărturisit eleva Horincar Bianca-Maria din clasa a VII-a A.

Genul acesta de activități e pe placul elvilor, așa că așteptă cu toții anul viitor și o nouă ediție în care să-și împărtășească gândurile, să trăiască emoții constructive. Până atunci însă, o altă elevă din clasa a VII-a A iubitoare de activități dedicate voluntariatului și, din fericire, au loc din plin în școala noastră acțiuni de acest tip pe tot parcursul anului școlar, sperând să participe la concursul național "Scrisoare pentru prietenul meu", a așternut pe hârtie câteva gânduri adresate unui prieten drag căruia i s-a destăinuit în scris:

"Dragul meu prieten,

Îți scriu această scrisoare deoarece doresc să

împărtășesc cu tine experiența pe care am trăit-o în ultima vreme. De vreo trei luni, m-am hotărât să fiu voluntar la un adăpost de animale. A fost cea mai frumoasă experiență din viața mea.

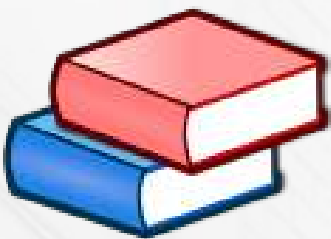
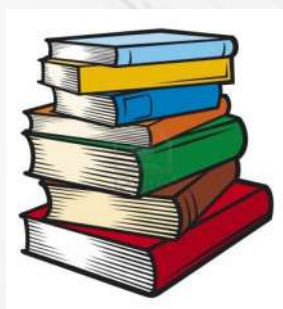
După ce s-a terminat școala, pe la mijlocul lunii iunie, am luat decizia de a fi voluntar în această vară. Văzusem un afiș de la adăpostul de animale pe care scria că au nevoie de voluntari. Am sunat la numărul de pe afiș, am cerut informații, m-am prezentat exprimându-mi dorința de a lucra cu animalele și am primit "postul". Eram foarte încântată.

A doua zi, la ora opt, m-am prezentat la adăpost și mi-am petrecut întreaga zi alături de sufletele blănoase, cu ochi adânci care te priveau până în suflet și cu botul umed. Toată ziua le-am dat de mâncare, ne-am jucat, le-am spălat și am mângâiat cățelușii și pisicuțele micuțe. Erau acolo peste o sută de suflete mici și nevinovate care au fost abandonate, ajungând astfel la adăpost. Erau triste și își doreau o familie pe care să o iubească și pe care să o încânte cu prezența lor, cu jocurile lor. Dar în ultima vreme, oamenii nu prea mai treceau pe la adăpost din ceea ce auzisem eu. De ce? Deoarece preferau să își cumpere câini și pisici de rasă drept companie. E îngrozitor când te gândești că mii de animale din toată lumea sunt abandonate zilnic fiind lăsate să supraviețuiască singure. Mi-a făcut mare plăcere să înveslesc animalele care erau mai mult triste, dar totuși, din când în când își arătau iubirea și recunoștința printr-un mic pupic ori mișcau vesele din mica lor codiță.

Ar trebui cu toții să luăm parte la schimbare, să fim o parte din ea și să nu mai abandonăm animalele. Până la urmă și ele sunt ființe care trebuie să trăiască, să aibă un stăpân, o familie, să fie iubite. Am aflat că multe animale rămân în adăpost zile, luni, ba chiar ani, sperând ca într-o zi cineva să le adopteze.

Haideți oameni buni, haide prietene, să schimbăm ceva, să nu cumpărăm, ci să adoptăm! Sper că te-am convins ca și tu să adopți un animal!"

Cu drag, **Balea Marisa-Tamara**, clasa a VII-a A,
Școala Gimnazială "Andrei Mureșanu" Cehu Silvaniei

Gânduri la final de an...

Anul trecut școlar, am participat la Olimpiada de limba și literatura română. Trei ani la rând am reușit să particip la faza județeană a olimpiadei. Prima dată, s-a organizat faza pe școală a olimpiadei de care am trecut cu bine. După puțin timp, într-o sâmbătă, s-a organizat la noi la școală, etapa pe localitate, școala noastră fiind școală organizatoare an de an. Îmi doream foarte mult să ajung la faza județeană, așa că m-am concentrat și am rezolvat subiectele cât de bine am putut. Cât de fericită am fost când am aflat că sunt calificată la etapa județeană!

Pe data de 2 martie 2019, s-a desfășurat faza județeană a Olimpiadei, la Zalău. Copleșită de emoții, am început să rezolv subiectele. Timp de trei ore, am gândit și am tot scris... După tot efortul depus, am obținut un punctaj mulțumitor. Indiferent de punctaj (care nu a fost tare mare), eu am fost mândră de mine, deoarece am reușit să ajung la faza județeană și am dat tot ce am avut mai bun în minte!

Timpul s-a scurs, însă eu nu am stat degeaba, am mai participat și la Olimpiada de religie, faza județeană unde am obținut o mențiune, iar la olimpiada de educație tehnologică, tot etapa județeană- premiul al III-lea.

Am mai participat apoi și la Concursul internațional de creație originală "Basmele Reginei Maria" unde, cu basmul compus de mine "Un mix de basme sau basmul reinventat", am câștigat premiul al III-lea și tot premiul al III-lea am câștigat și la Concursul internațional "Voluntarii, o binefacere pentru comunitate". Mă bucur că am participat la toate aceste concursuri și că am obținut rezultate de care sunt foarte mândră, deoarece am muncit mult până să ajung aici!

Nu în ultimul rând, vreau să mulțumesc dascălilor mei, dar mai ales vreau să mulțumesc familiei mele care m-a sprijinit și susținut în tot ce am făcut, mi-a fost alături, m-a înțeles și m-a încurajat mereu!

Balea Marisa- Tamara, elevă în clasa a VIII-a A

UN MIXT DE BASME SAU BASMUL REINVENTAT

Basm care a câștigat premiul al III-lea la Concursul Internațional "BASMELE REGINEI MARIA", Concurs CAEN, cf. Anexa 07_CAEN finanțate MEN_2019, poziția 70, aprilie-iulie, 2019

A fost odată ca niciodată o fată frumoasă foc, cu părul lung și blond, cu ochi albaștri ca marea în care părea că se reflectă cerul întreg. Fata, singură de vreun an încoace, locuia acum într-un castel de pe un deal, împreună cu mama ei vitregă. Mama cea vitregă se purta cu ea ca și cu o sclavă. Zi de zi, biata fată trebuia să spele podelele, să măture, să ștergă praful, să...tot mulțumească pe toată lumea. Și toate acestea pentru că surorile și mama vitregă erau geloase pe frumusețea ei neasemuită!

Într-o zi, mama cea rea și cele două surori au pus la cale un plan pentru a scăpa de fată. Au pregătit un fruct otrăvit și au mers toate la un picnic, într-un loc pustiu, într-o pădure ce scotea sunete înfiorătoare și te înspăimânta doar la o simplă privire. În apropierea locului ales pentru picnic, se afla un turn părăsit. Acolo au dus-o pe fată oferindu-i fructul vrăjit. Era un fel de gutuie mare, galbenă și pufoasă ce părea delicioasă. Fata a mușcat din fruct, căzând la pământ. Ea părea moartă ca prințesa din poveste sau cel puțin așa au crezut mama și celelalte două fete. Aceasta, de fapt, a căzut într-un somn adânc care a durat aproape douăzeci de ani. Cu toate acestea, fata nu dăduse semne de îmbătrânire în timpul somnului. Însă nici mama vitregă și nici cele două surori nu îmbătrâniseră din cauza vrăji aruncate asupra lor de o cotoroanță malefică. Vrăjitoarea fiind din partea locului, auzind de fapta lor, le-a blestemat să rămână tinere până la trezirea sărmanei fete. Mama vitregă venea în vizită în fiecare an pentru a se asigura că fata e moartă de-a binelea, deoarece avea ea, așa, un sentiment ciudat, niște bănuieli și niște presimțiri că fata n-ar fi chiar moartă.

Într-una din zile, un prinț care se plimba prin pădurea cea întunecată, ridicând dintr-o dată ochii spre cer, zări turnul cel vechi și măreț. Se îndrepă spre el, urcă sutele de scări dintr-o suflare și, iată-l că ajunsese în vârf. Acolo, într-o odaie îndosită, a găsit-o pe frumoasa fată întinsă pe o placă de lemn. Prințul s-a îndreptat spre ea, s-a aplecat și a sărutat-o ca fermecat. Aceasta se trezi imediat, căci dragostea era leacul cel mai puternic care o putea trezi din somnul cel de moarte. Cei doi s-au privit în ochi și și-au dat seama că sunt făcuți unul pentru altul. Dând să plece, la ușă îi aștepta mama fetei care îl izgoni pe prinț din ținuturile lor. Pentru a se asigura că nimeni nu va mai putea intra în cămăruța fetei, aruncă cheia în cea mai adâncă groapă din lume aflată tocmai la capătul pământului, lăsând-o pe fată închisă și cu ochii în lacrimi în giganticul turn de fildeș.

Uite așa au trecut câteva săptămâni de la ciudata întâlnire și fata, după ce a tot plâns și a tot plâns, acum se plictisea din ce în ce mai mult, asemenea tinerilor din ziua de azi. Stând așa, rezemată de marginea singurului gemuleț ferecat, deodată, auziu un glas ce i se păru tare cunoscut. Era chiar prințul care se întorsese să o salveze, însă nu avea cum să ajungă la ea. Acesteia îi veni o idee. Și-a amintit de pana găsită într-o zi lipită de gratii. O scoase și încercă să își imagineze pasărea căreia îi aparținea. Ca prin magie, apără un vultur cu trei capete și cioc de oțel. Acesta rupse gratiile pentru ca

fata să poată ieși. Și apoi mai era ceva de spus: în cei douăzeci de ani cât fusese închisă, părul îi crescuse lung, mult mai lung de douăzeci de metri. Și-a prins atunci părul de geam, l-a tăiat și a încropit un fel de sfoară pe care a coborât lin. Era foarte fericită de faptul că prințul se întorsese să o salveze. Acesta îi spuse fetei că locuiește tocmai pe tărâmul basmelor și că ar fi tare onorat dacă ea l-ar însoți înapoi la palat. Fata acceptă propunerea care îi făcea inima să tresară de bucurie. Cei doi tineri porniră într-acolo călare pe un cal alb cu părul de aur.

Și tocmai ca într-o poveste, au ajuns și la palat, cât ai zice pește. În poartă erau așteptați de părinții prințului și de toți supușii împărăției care se bucurau de bucuria împăratului. Palatul era imens, luminos și din cale afară de frumos. Erau și multe căsuțe ciudate pe acel tărâm, fiecare zidită într-o anumită formă, de carte, de copac, de pasăre sau de munte. Printre vecinii prințului erau personaje celebre: bunica din Scufița Roșie care îi pregătea acum plăcinte nepoatei sale, ba chiar și Prâslea cel Voinic era pe acolo și împărțea mere de aur, pregătit fiind să plece în căutarea altor zmei.

Părinții prințului erau fericiți să își revadă fiul moștenitor teafăr și nevătămat. Cu toții s-au așezat la masă în mijlocul minunatei grădini cu peste o mie și una de flori și de alte plante parfumate. La masă, fata le-a povestit celor doi și curtenilor toate pățaniile prin care a trecut, dar și cum s-a întâmplat de a ajuns în turn. Acum toată lumea se întreba dacă fata are stofă de prințesă pentru a se ridica la nivelul fiului lor, dacă era într-adevăr sortită să fie cu prințul. Tocmai de aceea, au născocit niște probe pentru a se asigura de faptul că fata e potrivită pentru fiul lor și au supus-o acestui test. I-au pus pe servitori să-i pregătească fetei o cameră în al cărei pat să fie puse peste douăzeci de saltele, iar la bază un bob de mazăre.

A sosit și seara și, după o zi lungă, plină de emoții, fata, pe nume Arisa, s-a dus la somn, fericită și mulțumită în suflet. A rămas însă șocată văzând ce pat i se pregătise. Era atât de înalt, încât avu nevoie de o scară ca să urce în el. Iar după ce reuși să escalaldeze acel munte de pat, adormi îndată. Se trezea însă din cinci în cinci minute fiindcă simțea că ceva o incomodează, dar nu știa ce.

Noaptea aceea trecu foarte greu și, în sfârșit, sosi și dimineața. Fata s-a trezit pentru a merge la micul dejun unde mama prințului o aștepta entuziasmată. Îndată ce s-au așezat cu toții la masă, fata a fost întrebată cum s-a odihnit. Aceasta a răspuns că a simțit ceva care a incomodat-o toată noaptea, dar nu prea știa ce sau cum, nu putea să explice senzația. În acel moment, regina mamă a fost ferm convinsă că fata e sortită fiului ei și că are stofă de prințesă.

În ziua următoare, a avut loc o nuntă cum era și firesc, ca-n povești, la care a participat tot regatul și, bineînțeles, Scufița Roșie, Alice, Greuceanu, Albă-ca-Zăpada și mulți alții care au mai fost pe acolo. Nunta a ținut douăzeci de zile și douăzeci de nopți în care toți au petrecut și au dansat, până ce tot tărâmul basmelor s-a transformat într-un glob fermecat de pe bagheta unui vrăjitor al timpurilor noastre. Ce senzație, ce trăire să simți că ești parte a acestei lumi ce reprezintă transpunerea realului în forme inedite prin puterea gândului!

Autor: Balea Marisa-Tamara

Coordonator: profesor director, Mureșan Luminița

CĂLĂTORIE ÎN LUMEA BASMELOR

Era o zi toridă de vară. Soarele era fierbinte ca focul, iar în jur nu auzeai nici măcar sunetul micilor gănganii. În mijlocul satului, într-o căsuța veche, se afla o fetiță pe nume Mara. Mara era o fetiță căreia îi plăceau basmele și era mereu gata de aventură...

Într-o zi, găsi în fața ușii de la intrare un mic colet, legat cu o fundă mare, roșie. Mara se uită mirată în sânge și în dreapta, întrebându-se cine a lasat acel pachet. Se duse apoi în camera ei încercând să deschidă coletul. Deschizându-l, a observat că pachetul conținea o carte. Fetița era foarte curioasă despre ce era vorba în acea carte, deoarece pe copertă scria: *PORTAL CĂTRE LUMEA BASMELOR*. Nici nu a mai stat pe gânduri și a început să citească cartea. După ce a lecturat câteva pagini, a lovit-o un somn puternic, așa că s-a culcat.

Când fetița se trezi din somn, observă un lucru straniu: nu se mai afla în camera ei... Se afla pe o câmpie întinsă și frumoasă pe care se aflau castele, dar și căsuțe. Locul i se părea cunoscut și se întreba oare unde a mai văzut acele castele strălucitoare. După ce se uită cu luare-aminte, fetița remarcă un lucru: castelul din fața ei

corespundea descrierii castelului Cenușăresei, iar căsuța de lângă castel prea semăna cu căsuța bunicii Scufiței Roșii. Mara era foarte surprinsă. Ca din senin, în fața ei apără un om. Acesta s-a prezentat ca fiind autorul cărții primite de Mara, iar cartea scrisă de el era un magică. Urechile fetiței au fost foarte încântate să audă una ca asta. Acel domn i-a mai spus că va pleca de pe acel tărâm, doar după ce va termina de rezolvat toate poveștile. Spunând acestea, omul a dispărut, iar fetița s-a văzut dintr-o dată într-o căsuță ciudată din pădure. Nu a durat mult până să își dea seama că se afla în căsuța celor șapte pitici, unde o întâlnește pe Albă-ca-Zăpada. Mara i-a povestit gingașei prințese cele întâmplare, pe urmă a ajutat-o să găsească modalitatea prin care să scape de regina cea rea, schimbând mărul otrăvit cu unul sănătos, atunci când aceasta se uită o clipă într-o parte. Prințesa a închis-o pe regină într-un turn al castelului, iar Mara i-a făcut cunoștință prințesei cu prințul. Pe urmă, a mai ajutat-o și pe Scufița Roșie să scape de lup, pe Cenușăreasa să scape din camera unde era închisă, încât șirul ar putea continua...

Odată misiunea îndeplinită, Mara se întoarse acasă constatând dispariția cărții.

Aceasta a fost aventura pe care Mara a așteptat-o toată viața!

BALEA MARISA-TAMARA, clasa a VI-a A
Prof. coordonator, **MUREȘAN LUMINIȚA**

MAMA

de Ioana Bârsan

Ea este iubirea pură
Zâmbetul chipului meu
Dragostea pe care mi-o poartă
Mă întărește mereu-mereu.

Vorbele ei oricând mă-ncântă
Glasul dulce, îmbietor
Un sfat bun mereu aduce
Micuțului neștiutor.

De-am grșit, m-a îndreptat
De-am căzut, m-a ridicat
De-am plâns, m-a-nviorat
Din orice ea m-a salvat.

O iubesc și-i mulțumesc
Inima îi dăruiesc
Mă mândresc că e a mea
MAMA, salvarea mea!

VIS DE IARNĂ

Privind ultimele păsări ale văzduhului nemărginit, îmi dau seama că iarna se apropie cu pași repezi. Nu a trecut mult timp și din cerul aburit de fumul gros, norii au început să se cearnă în steluțe argintii care se aștern pe pământul amorțit. Apa a înghețat și eu mă gândesc cu nostalgie la zilele de vară, la verdele imperial al frunzei și la zâmbitoarele săgeți de foc ale soarelui.

Totu-i doar o amintire! Fluturii jucăuși ai plaiurilor noastre au dispărut și mantia albă, strălucitoare s-a așternut precum un covor alb și moale.

Spre seară, trăiesc cu intensitate clipa prezenței iernii, mă afund într-un univers amorțit, ochisorii mei sclipesc de bucurie odată cu căderea fulgilor deși de nea și mi se pare că zăresc în depărtare, privind pe geam, o zână înveșmântată în alb, Crăiasa Zăpezilor, inimă de gheață... cununa-i de steluțe argintii mă sperie! E atât de frumoasă și în același timp misterioasă...venită parcă din poveștile copilăriei...

Sentimente confuze mă încearcă acum când frigul pune stăpânire pe o întregă lume...tresar și-mi dau seama că am ațipit și că totul a fost o fantasmă...

BOLDAN DENIS-ȘTEFAN, clasa a VI-a A
Prof. coordonator, **MUREȘAN LUMINIȚA**

Voință de fier

Tînc Ovidia-Florina, clasa a VII-a A

E greu să fii premiant
În tot ce îți propui,
E greu să fii mereu
Primul între cei buni,
Într-o lume unde
Nu toți sunt fair play,
Unde nu toți știu
Cât este de greu
Să te ridici încet
Cum m-am ridicat eu!

Când ești la olimpiadă
Și simți că nu mai poți,
Că nu mai ai putere
Să răzbești printre toți,
Privește în jur
Să vezi că totu-i de bun de augur.
Să crezi că poți
Fiindcă-ncearcă toți!
Atunci prinzi și tu putere
Să te antrenezi din nou
Să fii printre primii și nu pe locul III!

Într-un final, ajungi învingător,
Al tău e premiul pe care toți l-au dorit.
Tu ești câștigătorul,
Dar tu știai deja că ești.

Însă acum pot vedea și unii
Ce încredere n-au avut
Că poți să fii medaliat,
Că poți să strălucești!

Tu singur știi cât ai muncit
Să ajungi atât de sus,
Cum mușchii te-au durut
până-n finală ai trecut!
Și cupa-n mână ai ținut!
Să-ți fii ție însuși recunoscător
că dorință și bunătațe ai avut,
că de amabilitate dovadă ai dat
Și-ai fost și altruist fiindcă
După câștig, îngâmfat nu ai fost,
Ci recunoscător celor ce te-au ajutat
Să ajungi în ring,
Nu în cel de lupte reale,
Că doar nu ești pugilist,
Ci în ringul în care
Ești cu cei care la fel ca tine sunt
Și prin muncă multă aici au ajuns.

Ei la rândul lor cu multe s-au
confruntat,
Dar spiritul olimpic nu l-au abandonat!
Ei îl țin în suflet ca pe un trofeu

Ca să le amintească că potențial au și ei!
Adevărați compioni ce aptitudini au,
ce luptă din greu pentru excelență,
Excelență în concurs și în tot ce fac,
Excelență sufletească ce mereu o vor avea.
Tu, la fel ca ei, ambiție ai avut
Când în probe tu,
Putere n-ai mai avut.
Acum după victorie, te poți bucura
C-ai ajuns în finală,
Că toți te ovaționează, că ai reușit
Ca visul tău măreț să fie împlinit.
Tu să fii mulțumitor acelora
Care te-au îndrumat
Pe drumul tău spre a te dezvolta.
Acum poți să te mândrești cu ce ai devenit,
Poți să fii demn de ceea ce-ai zidit:
O mare carieră, de mare luptător!
Azi poți fi, în sfârșit, mult mai liniștit
Că scopul ți l-ai atins fără niciun punct omis!

profesor coordonator,

director **Mureșan Luminița**

Poveste de neuitat

Era o zi strălucitoare și veselă de duminică. Ningeau cu petale de gheață argintii, ningeau atât de frumos, încât părea că văzduhul cerne o poveste minunată de iarnă. Zăpada era destul de groasă și reușise să învingă soarele puternic. Sania era pregătită de prima zăpadă, de vreo trei zile încă, în mica odaie de lângă hambar.

Am decis să mergem împreună cu niște prieteni la sanie, la o parte mai îndepărtată, deoarece acolo nu erau atâtea copii. Acea parte era la vreo cincizeci de pași de casa lui Ionescu, nepotul preotului, și era o parte mai periculoasă, fiind mulți copaci în jur.

Odată ajunși, toți au urcat în vârf, în afară de mine și încă vreo trei prietene. I-am lăsat să coboare pe ei primii din vârf, după care am pornit noi. Pe la jumătatea părții, ne-a ieșit un iepuraș în față, care ne-a speriat și am pierdut controlul, lovindu-i pe cei din față, apoi intrând într-un copac.

Toți au fugit speriați spre noi. Săniile erau răsturnate, iar noi eram căzuți în zăpadă. Am început să râdem, însă prietenii noștri nu înțelegeau dacă plângem ori râdem. Pe urmă ne-am ridicat din zăpada rece, am strâns rădurile și duși am fost!

După ce am ajuns acasă, le-am povestit părinților întâmplarea, amuzându-ne copios împreună. Eram fericiți că suntem bine și așteptam cu nerăbdare ziua următoare să mergem din nou la derdeluș.

HORINCAR BIANCA-MARIA, clasa a VI-a A

Prof. coordonator, **MUREȘAN LUMINIȚA**

AVENTURI ÎN LUMEA IMAGINAȚIEI

Era o zi ploioasă de toamnă. Mă aflam în camera mea, citind o carte. Plină de nerăbdare am început aventura printre fascinantele rânduri ale cărții. Aventura pe tărâmurile cunoscute cu ajutorul imaginației a fost una distractivă și intrigantă.

Nu citisem mai mult de câteva pagini, când mi-am dat seama că unul dintre personajele cărții semăna foarte mult cu mine: era o fetiță nu foarte înaltă, cu ochii căprui, cu părul blond închis și cu inima plină de dorința de a cunoaște. M-am regăsit în această fetiță și mi-am imaginat că trăiesc toate aventurile în locul ei.

Am continuat să citesc și, printre paginile cărții, am cunoscut un unicorn cu aripile colorate și cu un corn aurit în frunte. Unicornul mi-a propus să mergem la "Cascada de cristal", unde apa era curată ca lacrima, iar animalele cântau neîncetat. Acel loc era unul în care chiar și cea mai supărată și nervoasă creatură se putea relaxa. Chiar de aceea, toți căpcăunii veneau la "Cascada de cristal" ca să uite de probleme.

După un timp, am auzit un mare zgomot și am sismțit că ne fuge pământul de sub picioare. Speriați, ne-am uitat în jurul nostru să vedem ce se întâmplă și... ce să vezi și ce să crezi? Veneau căpcăunii... Nu le plăcea să fie deloc deranjați. Neștiind ce să facem, am fugit cât ne-au ținut picioarele, dar din păcate... Căpcăunii ne-au prins și ne-au pus într-o mare cușcă. Din fericire, unicornului îi veni ideea de a le chema pe zâne cu ajutorul unei brățări magice pentru a ne elibera. Zânele au venit îndată și, odată ieșiți din "colivia" gigatică, mi-am dat seama că povestea luase sfârșit și că trebuia să mă întorc pe tărâmul imaginației din camera mea.

Această aventură pe care am trăit-o cu ajutorul cărții a fost una distractivă și care m-a învățat că și într-o zi ploioasă ne putem distra.

LĂPUȘTE LARISA, clasa a VI-a A

Prof. coordonator, **MUREȘAN LUMINIȚA**

MATEMATICA ... O PLĂCERE!

1. Un moșneag avea o sută de ani, iar baba sa nouazeci. Ei erau posomorâți că nu aveau nici un copil. Au avut un băiat când vârsta babei era jumătate din jumătatea vârstei de acum a moșneagului și a murit când vârsta moșneagului era de două ori cât vârsta aceea a babei. Cât a trăit acel băiat?

Raspuns : Când s-a născut băiatul baba avea 25 de ani , iar moșneagul 35 de ani. Băiatul a murit când moșneagul avea 50 de ani, deci a trăit 15 ani.

2. Un om trebuia să treacă peste o punte ,care rezista la o greutate de maximum 70 kg. El avea 69,850 kg ,dar ducea copiilor săi doua mere, care cântăreau câte 150 g. Totuși el a traversat puntea, fără ca aceasta să se rupă ,ducând și cele două mere. Cum a procedat?

Raspuns: Din momentul când a pășit pe punte și până când a părăsit-o ,a jonglat cu merele , așa că , în fiecare moment, el avea în mână doar un măr, celălalt fiind în aer. Astfel ,adunând greutatea lui cu cea a mărului din mână ($69,850 \text{ kg} + 0,150 \text{ kg} = 70 \text{ kg}$), niciodată n-a depășit greutatea admisă.

3. Într-un coș sunt 14 kg de cireșe, care se pot cântări cu o balanță cu brațe egale și o greutate de 2 kg. Cum se pot măsura 5 kg de cireșe, cu numai două cântăriri? Dar 3 kg de cireșe?

Raspuns : La prima cântărire se împarte întreaga cantitate de cireșe în șase și opt kilograme , prin cântărire cu greutatea de două kg plasată pe un taler. La a doua cântărire , menținând greutatea pe unul din talere, se împart cele opt kilograme în trei și cinci kilograme .

Ziua Mondială a numărului Pi la noi în școală CONCURS "ZIUA PI"

Așa cum am promis anul trecut, pe 14 martie Ziua Mondială a numărului Pi, am organizat împreună cu clasele a VII-a A și B un concurs de memorare a zecimalelor lui Pi. S-au înscris în concurs mai multe echipe, iar șase elevi au format juriul.

Spre marea mea surprindere, participanții s-au ridicat la nivelul așteptărilor memorând , nu mai puțin de 100 zecimale. Departajarea a fost dificilă ,juriul având o misiune destul de grea. Pe locul întâi s-au clasat două echipe, **BlackStars** și **Pi Power**, iar pe locul al treilea echipa **All for Pi**.

Echipele au primit diplome. Elevii s-au ambiționat, propunându-și pentru anul viitor o participare în număr mai mare, precum și memorarea unui număr și mai mare de zecimale. Fiind clase minunate, cu elevi deosebiți, îi cred pe cuvânt și aștept următoarele concursuri.

Profesor matematică,
Szabo Otilia

14 Martie, Ziua Mondială a numărului Pi

Numărul Pi este o constantă matematică a cărei valoare este raportul dintre circumferința și diametrul oricărui cerc.

- Pi este un număr irațional, adică valoarea sa nu poate fi exprimată exact sub formă de fracție m/n , cu m și n întregi. De aceea, reprezentarea sa zecimală nu are sfârșit și nu începe nici să se repete.
- Simbolul π a fost propus pentru prima oară de matematicianul galez William Jones în 1706. Valoarea constantei este egală aproximativ cu 3,14159. Litera grecească π , scrisă pi în alfabetul latin, a fost adoptată de la cuvântul grecesc „περίμετρος”, perimetros (în română: perimetru), mai întâi de William Jones în 1707; notația a fost popularizată apoi de Leonhard Euler în 1737.
- În ultimele decenii a crescut mult recordul numărului de cifre memorate.
- Chiar cu mult timp înainte ca valoarea lui π să fie evaluată de calculatoarele electronice, memorarea unui număr record de cifre a devenit o obsesie a unor oameni. În 2006, Akira Haraguchi, un inginer japonez pensionar, s-a lăudat cu reținerea a 100.000 de zecimale exacte. Aceasta nu a fost însă verificată de Guinness World Records.
- Recordul înregistrat de Guinness la memorarea cifrelor lui π este de 67.890 de cifre, deținut de Lu Chao, un student de 24 de ani din China. I-au luat 24 de ore și 4 minute să recite fără greșală până la a 67.890-a cifră zecimală a lui π .
- 14 martie , ZIUA PI , coincide cu data nașterii fizicianului Albert Einstein.

ACTIVITĂȚI ȘCOALA ALTFEL

Să gătim împreună!

Ca în fiecare an, am desfășurat o serie de activități educative, interesante și captivante. Printre altele, am gătit împreună cu elevii clasei a V-a A un desert delicios *Tiramisu*, bucurându-ne de fiecare moment, atât la preparare cât și la degustare. Fetele au fost harnice și s-au întrecut în a face crema mascarpone, a înșiroa pișcoturile în cafea cu puțin rom, iar pe băieți nu i-a întrecut nimeni în degustarea deliciosului desert.

Pentru anul viitor ne-am propus să facem un mic concurs Masterchef, cu concurenți pe măsură și cu preparate cât mai diverse și mai sănătoase. Cu gândul la ce va urma, deja *ne lingem pe degete*.

Matematica distractivă

Matematica poate să fie și o activitate plăcută, mai ales dacă este ... distractivă. Ce poate fi mai plăcut decât un concurs cu întrebări distractive, cu diploma și nu în ultimul rând cu pedepse hazlii pentru cei învinși. Întrebările sunt din cele mai diverse, toate având legătură cu matematica ... distractivă.

Anul acesta elevii s-au împărțit pe echipe de fete și echipe de băieți. Concurența a fost mare, emoțiile și suspansul, la fel, însă echipele fetelor au învins aproape de fiecare dată. Explicația este simplă: fetele au reușit să se concentreze mai bine decât băieții și cred că s-au și pregătit temeinic pentru acest concurs.

Învingătorii au primit diplome, învinșii au primit pedepse haioase, pedepse care au fost executate de către toți elevii împreună cu doamna profesoară. Și cum ce este frumos nu durează mult, așa și săptămâna altfel s-a terminat, gândul purtându-ne la activitățile de anul viitor.

Profesor matematică,

Szabo Otilia

NE JUCĂM ȘI NE DISTRĂM-JOCURI EDUCATIVE PENTRU NIVELUL PREȘCOLAR

„Aruncă și nimerește!”

În curtea grădiniței se amenajează un spațiu pentru desfășurarea activității: pe o băncuță sunt așezate 8(4 și 4) coșulețe; la om distanță de 1.5/2 metri este trasată linia de aruncare a mingilor printr-o panglică roșie. Copiii vor fi așezați în șir, împărțiți în două echipe. La semnalul fluierului primul copil din șir, de la fiecare echipă, va arunca mingea din plastic/pluș înspre coșulețe; copilul care nu nimerește la coș, va trece la capătul șirului.

Câștigă echipa care a reușit să acumuleze cât mai multe mingi în coșuri.

Prin acest joc se exersează deprinderi motrice de bază, spiritul de echipă, respectarea regulii de joc, într-un mediu relaxant, în aer liber.

„Jocul sunetelor”-activitate outdoor

Copiii sunt adunați pe iarbă, la umbră, în curtea grădiniței/în parc.

Educatoarea îi stimulează inițial să asculte sunete/zgomotele naturii(ciripit, foșnet, etc).

Copiii sunt motivați să reproducă onomatopoeic sunetele auzite. Apoi cu fiecare sunet produs, copiii de grupa mare, vor trebui să rostească cât mai multe cuvinte care încep cu sunetul respectiv.

Prin acest joc exersăm dezvoltarea auzului fonematic, pronunția cât mai corectă a cuvintelor, cât și extinderea vocabularului.

„Ne însoțește muzica naturii”-euritmie

Copiii sunt stimulați să asculte sunete din natură și să se miște, sau să miște membre ale corpului lent, așa cum simt ei. Educatoarea le va expune o scurtă poezie/poveste a căror versuri/ enunțuri vor fi acompaniate de bătaie cu ajutorul palmilor pe iarbă, tropăitul picioarelor.

Se exersează prin acest joc educarea emoțiilor produse de ambientul natural, se dezvoltă abilitatea expresivității corporale, a laturii artistice.

prof. Înv. Preșcolar, Panait Anamaria

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

PROFESORI COORDONATORI

Prof chimie/fizică ASTALÎȘ IOANA

Eucatoare CHIȘ LOTICA

Prof. Lb și lit. Română EPAN FICA GETA

Prof. Înv. Primar HOROTAN ANCUȚA

Prof. Înv. Primar LAZĂR MUREȘAN IOAN

Prof. Ed. Fizică și sport MOLDOVAN SERGIU

Prof. Lb și lit. Română MUREȘAN LUMINIȚA

Prof. istorie/geografie NĂPRĂDEAN ALINA

Prof. Înv. Preșcolar PANAIT ANAMARIA

Bibliotecar PUPEZĂ ZOIA VIOLETA

Prof. Înv. Preșcolar PUȘCAȘ MONICA CAMELIA

Prof. Înv. Primar ROGOZ GABRIELA

Prof. Înv. Primar RUSU IOANA

Prof. Matematică SZABO OTILIA

Prof. Ed. Fizică și sport SZILAGYI AMALIA

Prof. Lb. Franceză VAIDA ANCUȚA MIRELA

Consilier școlar prof. VLĂȘAN ANGELA LĂCRĂMIOARA

ADRESA DE CONTACT:

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ANDREI MUREȘANU",
STR. TRANDAFIRILOR, NR. 39, CEHU SILVANIEI, JUD. SĂLAJ
COD POSTAL 455100

TEL. 0260 650 309

E-mail: revistamuresanu@gmail.com;

a_muresanucehu@yahoo.com

ELEVI

BALEA MARISA TAMARA

BÂRSAN IOANA

BOLDAN DENIS ȘTEFAN

HORINCAR BIANCA

LĂPUȘTE LARISA

NĂPRĂDEAN MARISIA

PINTEA DĂNUȚ

SILAGHI TANIA MARIA

TÂNC OVIDIA FLORINA

SPONSORI

ASTALÎȘ IOANA

EPAN FICA GETA

MUREȘAN LUMINIȚA

NĂPRĂDEAN ALINA

PANAIT ANAMARIA

SZABO OTILIA

VAIDA ANCUȚA MIRELA

VLĂȘAN ANGELA LĂCRĂMIOARA

TEHNOREDATOR:

PROF. HRIȚCU IULIAN-COSTEL